

Bruxelles, 18. veljače 2022.
(OR. fr, en)

6292/22

Međuinstitucijski predmet:
2021/0104(COD)

DRS 8
EF 50
ECOFIN 128
SUSTDEV 37
CODEC 163
IA 13
COMPET 95

NAPOMENA

Od:	Odbor stalnih predstavnika (dio 1.)
Za:	Vijeće
Br. preth. dok.:	5864/22
Br. dok. Kom.:	8132/21
Predmet:	Direktiva o izmjeni Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2006/43/EZ i Uredbe (EU) br. 537/2014 u pogledu korporativnog izvješćivanja o održivosti <i>Opći pristup</i>

I. Uvod

Europska komisija 21. travnja 2021. predstavila je Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2006/43/EZ i Uredbe (EU) br. 537/2014 u pogledu korporativnog izvješćivanja o održivosti¹. Pravnu osnovu prijedloga čine članci 50. i 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

¹ 8132/21 + COR 1 + ADD 1 COR 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3 COR 1.

Cilj prijedloga popunjavanje je praznina u postojećim pravilima o nefinancijskim informacijama. Budući da bi se objavljivanjem informacija o održivosti moglo privući dodatna ulaganja i financijska sredstva, čime bi se olakšao prijelaz na održivo gospodarstvo kako je opisano u zelenom planu, poduzeća bi morala pružiti bolje informacije o rizicima za održivost kojima su izložena i o svojem utjecaju na ljude i okoliš.

Glavne novine prijedloga jesu:

- proširenje područja primjene zahtjeva za izvješćivanje na dodatna poduzeća, među ostalim na sva velika poduzeća i poduzeća uvrštena na uređenu burzu (uz iznimku mikropoduzeća uvrštenih na burzu),
- propisivanje provjere informacija o održivosti,
- preciziranje informacija koje bi poduzeća trebala objaviti te propisivanje obveze poduzećima da te informacije objavljuju u skladu s obveznim standardima u vezi s izvješćivanjem o održivosti,
- propisivanje objave svih informacija u posebnom odjeljku izvješća o upravljanju poduzećem.

II. Trenutačno stanje

Rasprave u Vijeću započele su 7. lipnja 2021. tijekom portugalskog predsjedanja te je u okviru Radne skupine za pravo trgovačkih društava ostvaren znatan napredak zahvaljujući konstruktivnom stavu svih delegacija.

Radna skupina 8. prosinca 2021. ispitala je prvi kompromisni tekst (14268/21) koji je predstavilo slovensko predsjedništvo. Potom je 13. i 20. siječnja 2022. poduzela daljnje korake u vezi s primjedbama i intervencijama delegacija te je nastavila rasprave na temelju prilagođenog kompromisnog teksta. Predsjedništvo je 22. siječnja 2022. predstavilo revidirani kompromisni tekst². Na sastancima 3. i 9. veljače 2022. Radna skupina proučila je revidirani kompromisni tekst. Coreper je 16. veljače 2022. podržao kompromisni tekst³ koji je predstavilo predsjedništvo i koji je odobren uz dodatak u članku 29. stavku 2. točki (b), koji je predložila jedna delegacija i podržalo nekoliko drugih delegacija. Radi se o rečenici kojom se želi osigurati prijelazno razdoblje tijekom kojeg bi se MSP-ovima omogućila fleksibilnost za pružanje informacija o lancima vrijednosti. Navedeni novi tekst glasi: „**Nadalje, tijekom prve tri godine primjene ove Direktive, u slučaju da nisu dostupne sve potrebne informacije o poslovnim odnosima i lancu opskrbe, poduzeće uključuje informacije kojima raspolaže i izjavu u kojoj se navodi da poslovni odnosi i poduzeća u njegovu lancu vrijednosti nisu stavili na raspolaganje potrebne informacije.**”

U odnosu na izvorni prijedlog glavne izmjene teksta odnose se na sljedeće:

Područje primjene (*članci 1. i 2. Računovodstvene direktive*)

U kompromisnom tekstu pojašnjava se način na koji se zahtjevi u pogledu *izvješćivanja* o održivosti primjenjuju na banke i osiguravajuća društva. Definicija neto prometa za kreditne institucije i osiguravajuća društva dodana je kako bi se uzele u obzir njihove posebnosti.

² 5788/22.

³ 5864/22.

Mjesto navođenja informacije (*članak 19.a stavak 1. i članak 29.a stavak 1. Računovodstvene direktive*)

Radi olakšavanja čitljivosti i vidljivosti *izvješćivanja* o održivosti, predviđeno je objavljivanje informacija u jasno vidljivom odjeljku izvješća posloводства.

Nematerijalna imovina – definicija i izvješćivanje (*članak 19. Računovodstvene direktive*)

Neke delegacije zatražile su pojašnjenje definicije „nematerijalne imovine” i povezanih obveza. Predsjedništvo je kao kompromis predložilo da se obveze objavljivanja informacija o takvoj imovini i obvezama uključe u članak 19. (Sadržaj izvješća posloводства) Računovodstvene direktive.

MSP-ovi – obveze objavljivanja informacija (*članak 19.a Računovodstvene direktive*)

Kad je riječ o MSP-ovima, nekoliko delegacija željelo je isključiti sve MSP-ove iz područja primjene. Druge delegacije zatražile su detaljniji okvir za sadržaj obveza u pogledu objavljivanja informacija koje se zahtijevaju od MSP-ova (pojednostavnjeni standardi), kako u kontekstu obveznog izvješćivanja MSP-ova uvrštenih na burzu tako i u kontekstu dobrovoljnog izvješćivanja ostalih MSP-ova. Predsjedništvo je proširilo mogućnost MSP-ova da ograniče informacije koje treba pružiti (pri čemu su iznimka MSP-ovi koji su ujedno i matično poduzeće velikih poduzeća).

Kad je riječ o subjektima od javnog interesa, većina delegacija zatražila je izuzeće od obveze izvješćivanja za takve subjekte (kao i za sva druga poduzeća kćeri) ako se radi o društvu kćeri grupe koje podliježe obvezama izvješćivanja, pri čemu se podrazumijeva da se izvješćivanjem na konsolidiranoj razini trebaju obuhvatiti potrebne informacije o poduzećima kćerima. Predsjedništvo je u ovoj fazi odlučilo zadržati izuzeće (*članak 19.a stavak 7.a i članak 29.a stavak 7.a Računovodstvene direktive*).

Jezična pravila (*članak 29.a Računovodstvene direktive*)

Kako bi se uzele u obzir bojazni nekih delegacija, kompromisnim tekstom predviđa se da država članica može zahtijevati objavu izvješća posloводства i izvješća o provjeri matičnog poduzeća na jeziku prihvaćenom u državi članici koja nadzire njezino poduzeće kćer bez obveze izvješćivanja o održivosti.

Lanac vrijednosti (*članak 29.b stavak 2.b Računovodstvene direktive*)

Nekoliko delegacija navelo je poteškoće s kojima bi se poduzeća mogla suočiti pri prikupljanju informacija od različitih aktera u svojem lancu vrijednosti, posebice od MSP-ova. Kompromisnim tekstom predviđa se da će se te poteškoće uzeti u obzir pri izradi standarda, uz razmjerno utvrđivanje obveza objavljivanja i, osobito, uzimanjem u obzir poduzeća uključenih u lance vrijednosti koja ne podliježu obvezama iz ove Direktive. Uz navedeno, izričito je navedeno da će poduzeća koja ne mogu pružiti određene informacije jer nisu primila informacije od poduzeća u svojim lancima vrijednosti, posebice od MSP-ova, moći uživati određenu fleksibilnost tijekom prijelaznog razdoblja od tri godine.

Jedinstveni elektronički format za izvješćivanje (*članak 29. stavak 5. Računovodstvene direktive*)

Prvotni prijedlog Komisije sadržavao je odredbe koje su se, uz sadržaj izvješća o održivosti poduzeća, odnosile i na načine prikupljanja podataka o održivosti od strane tijela koja su službeno ovlaštena za takvo prikupljanje. Budući da je ta tema povezana s mehanizmima za stvaranje europske jedinstvene točke za pristup financijskim i nefinancijskim podacima poduzeća⁴, odlučeno je da će se o njoj raspravljati u kontekstu potonjeg zakonodavnog prijedloga. S druge strane, u tekstu se i dalje zahtijeva elektronički format za izvješćivanje o održivosti. U kompromisnom tekstu izbrisane su odredbe kojima se za poduzeća koja nisu uvrštena na burzu i koja podliježu Direktivi o korporativnom izvješćivanju o održivosti uvodi obveza da svoje računovodstvene podatke objavljuju u europskom jedinstvenom elektroničkom formatu (ESEF).

⁴ Prijedlog o jedinstvenoj europskoj pristupnoj točki (ESAP), objavljen 23. studenoga 2021., dokument 14377/21.

Sankcije (*članak 51 Računovodstvene direktive*)

Budući da je većina delegacija zatražila brisanje izmjena članka 51., predsjedništvo je odlučilo izbrisati članak kojim se izmjenjuje članak 51. Računovodstvene direktive.

Revizija i revizori (*članak 34.b Računovodstvene direktive*)

Neke delegacije istaknule su da bi trebalo predvidjeti da se ovlaštenom revizijom, s jedne strane, odnosno provjerom informacija o održivosti, s druge strane, bave različiti revizori. Druge delegacije zatražile su pojašnjavanje zahtjeva kojima podliježu neovisni pružatelji usluga provjere. Neke delegacije zatražile su pojašnjenja nadzora revizora i revizorskih subjekata iz trećih zemalja. Ta su pitanja pojašnjena u tekstu.

Standardi za provjeru u području održivosti (*članak 23. stavak 4. Direktive o transparentnosti*)

Revizor iz treće zemlje mora obaviti provjeru informacija o održivosti u skladu sa standardima provjere koje je donijela Unija. Ako to ne učini, taj revizor može provjeriti te informacije u skladu s istovjetnim standardima. Komisija delegiranim aktom može donijeti standarde o „istovjetnosti”.

Stručna naobrazba (*članak 6. Direktive o reviziji*)

Neke delegacije zatražile su da se revizorima omogući donošenje odluke o tome žele li dobiti odobrenje za provjeru izvješća o održivosti ili nastaviti isključivo se baviti financijskom revizijom. Niz delegacija istaknuo je i pitanje trajanja praktične naobrazbe. U kompromisnom tekstu utvrđeno je trajanje praktične naobrazbe za provjeru informacija o održivosti od osam mjeseci (u usporedbi s 12 mjeseci u izvornom tekstu).

**Zabrana pružanja usluga koje nisu revizorske usluge izvješća o održivosti (članak 25.c
Direktive o reviziji)**

Nekoliko delegacija izrazilo je želju da se utvrde nekompatibilnosti između potvrđivanja izvješća o održivosti poduzeća i pružanja savjetodavnih usluga istom poduzeću. Odredbe u tu svrhu uključene su u Direktivu o reviziji. Temelje se na uređenju utvrđenom za financijsku reviziju te se, kao i to uređenje, primjenjuju na reviziju subjekata od javnog interesa.

Obveze povezane s revizijom izvješća o održivosti (članak 25.d Direktive o reviziji)

Nekoliko delegacija zatražilo je da se u tekst unese obveza prema kojoj bi revizori održivosti morali prijaviti prijevaru, kao što to već moraju činiti financijski revizori. Odredbe u tu svrhu uključene su u Direktivu o reviziji. Temelje se na uređenju utvrđenom za financijsku reviziju te se, kao i to uređenje, primjenjuju na reviziju subjekata od javnog interesa.

Neovisni pružatelji usluga provjere (članak 34. stavak 3.a Računovodstvene direktive)

Nekoliko delegacija naglasilo je potrebu za osiguravanjem jednakih uvjeta i predviđanjem istih zahtjeva za neovisne pružatelje usluga provjere i ovlaštene revizore. Predsjedništvo je u tu svrhu prilagodilo tekst.

Prilagodba rokova (članak 5. Prijedloga)

Brojne delegacije ocijenile su neke rokove preambicioznima. Nekoliko delegacija zatražilo je da se rok za prenošenje odredi u odnosu na stupanje na snagu Direktive, dok su druge delegacije predložile da se datum početka primjene odgodi kako bi se poduzećima dalo dovoljno vremena za prilagodbu. S obzirom na navedeno, predsjedništvo predlaže sljedeće rokove:

- rok za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo država članica (18 mjeseci nakon stupanja na snagu);
- rokovi za početak provedbe u poduzećima:
 - 1. siječnja 2024. za poduzeća koja već podliježu Direktivi o nefinancijskom izvješćivanju (izvješćivanje u 2025. o podacima za 2024.),
 - 1. siječnja 2025. za velika poduzeća koja trenutačno ne podliježu Direktivi o nefinancijskom izvješćivanju (izvješćivanje u 2026. o podacima za 2025.),
 - 1. siječnja 2026. za MSP-ove uvrštene na burzu, male i jednostavne kreditne institucije te za vlastita osiguravajuća društva (izvješćivanje u 2027. o podacima za 2026.)

Ostali rokovi

- rok za prijelaz na razumnu provjeru izvješća o održivosti: šest godina nakon stupanja na snagu. (članak 26. Direktive o reviziji)
- rokovi unutar kojih Komisija mora donijeti standarde: 31. listopada 2022. za donošenje općih standarda i 31. listopada 2023. za donošenje sektorskih standarda i standarda prilagođenih MSP-ovima (članak 29.b Računovodstvene direktive).

III. Zaključak

Vijeće se poziva da:

- **potvrdi dogovor o općem pristupu,**
 - **pozove predsjedništvo da na temelju tog općeg pristupa započne pregovore s Europskim parlamentom, s ciljem postizanja dogovora u prvom čitanju.**
-

2021/0104 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni Direktive 2013/34/EU, Direktive 2004/109/EZ, Direktive 2006/43/EZ i Uredbe (EU)
br. 537/2014 u pogledu korporativnog izvješćivanja o održivosti**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 50. i 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora⁵,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

⁵ SL C [...], [...], str. [...].

budući da:

- (1) Europska komisija se u komunikaciji pod naslovom „Europski zeleni plan” donesenoj 11. prosinca 2019.⁶ obvezala da će preispitati odredbe Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁷ koje se odnose na nefinancijsko izvješćivanje. Europski zeleni plan nova je strategija rasta Europske unije. Njime se Unija nastoji preobraziti u moderno, resursno učinkovito i konkurentno gospodarstvo bez neto emisija stakleničkih plinova do 2050. Usto se nastoji zaštititi, očuvati i povećati prirodni kapital Unije te zaštititi zdravlje i dobrobit građana od rizika povezanih s okolišem i utjecaja okoliša na njih. Europskim zelenim planom nastoji se razdvojiti gospodarski rast od upotrebe resursa i osigurati da sve regije i građani Unije sudjeluju u društveno pravednom prelasku na održivi gospodarski sustav. Doprinijet će cilju razvoja gospodarstva u interesu stanovništva, ojačati socijalno tržišno gospodarstvo EU-a i time osigurati da bude spremno za budućnost i da pruža stabilnost, radna mjesta, rast i ulaganja. Ti su ciljevi posebno važni zbog socioekonomske štete koju je prouzročila pandemija bolesti COVID-19 i potrebe za održivim, uključivim i pravednim oporavkom. Europska komisija u svojem je prijedlogu europskog propisa o klimi od 4. ožujka 2020. predložila da cilj klimatske neutralnosti do 2050. postane obvezujući u Uniji.⁸ Nadalje, u svojoj Strategiji za bioraznolikost do 2030. Europska komisija obvezala se osigurati da do 2050. svi svjetski ekosustavi budu obnovljeni, otporni i primjereno zaštićeni. Cilj je te strategije postići da do 2030. bioraznolikost Europe bude na putu oporavka.

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

⁸ Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1999 (Europski propis o klimi) [2020/0036 (COD)].

- (2) U svojem Akcijskom planu o financiranju održivog rasta Komisija je utvrdila mjere za postizanje sljedećih ciljeva, a to su: preusmjeravanje tokova kapitala prema održivim ulaganjima u cilju ostvarivanja održivog i uključivog rasta, upravljanje financijskim rizicima koji proizlaze iz klimatskih promjena, iscrpljivanja resursa, uništavanja okoliša i socijalnih pitanja te poticanje transparentnosti i dugoročnosti u financijskim i ekonomskim aktivnostima.⁹ Objavljivanje relevantnih, usporedivih i pouzdanih informacija o održivosti poduzeća preduvjet je za ostvarenje tih ciljeva. Europski parlament i Vijeće donijeli su niz zakonodavnih akata u okviru provedbe Akcijskog plana o financiranju održivog rasta. Uredbom (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁰ uređuje se način na koji sudionici na financijskom tržištu i financijski savjetnici trebaju objavljivati informacije o održivosti krajnjim ulagateljima i vlasnicima imovine. Uredbom (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća¹¹ uvodi se sustav klasifikacije okolišno održivih gospodarskih djelatnosti s ciljem povećanja održivih ulaganja i borbe protiv manipulativnog zelenog marketinga financijskih proizvoda za koje se neprimjereno tvrdi da su održivi.

⁹ COM(2018) 97 final.

¹⁰ Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).

¹¹ Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13.).

Uredbom (EU) 2019/2089 Europskog parlamenta i Vijeća¹², dopunjenom delegiranim uredbama Komisije (EU) 2020/1816¹³, (EU) 2020/1817¹⁴ i (EU) 2020/1818¹⁵, uvode se zahtjevi za objavu okolišnih, socijalnih i upravljačkih informacija za administratore referentnih vrijednosti i minimalni standardi za utvrđivanje referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶ zahtijeva se da velike institucije čiji su izdani vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu objavljuju informacije o okolišnim, socijalnim i upravljačkim rizicima od 28. lipnja 2022. Novi bonitetni okvir za investicijska društva utvrđen Uredbom (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷ i Direktivom (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸ sadržava odredbe o dimenziji okolišnih, socijalnih i upravljačkih rizika u okviru postupka nadzorne provjere i ocjene (SREP) koju bi uvela nadležna tijela i sadržava zahtjeve za objavu okolišnih, socijalnih i upravljačkih rizika za investicijska društva, koji se primjenjuju od 26. prosinca 2022.

¹² Uredba (EU) 2019/2089 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1011 u pogledu referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom te objavama u vezi s održivošću za referentne vrijednosti (SL L 317, 9.12.2019., str. 17.).

¹³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu objašnjenja u izjavi o referentnoj vrijednosti o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u svakoj pruženoj i objavljenoj referentnoj vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 1.).

¹⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnog sadržaja objašnjenja o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u metodologiji referentnih vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 12.).

¹⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnih standarda za referentne vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentne vrijednosti EU-a usklađene s Pariškim sporazumom (SL L 406, 3.12.2020., str. 17.).

¹⁶ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

¹⁷ Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredbi (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1.).

¹⁸ Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64.).

Komisija je najavila i prijedlog europskog standarda za zelene obveznice u svojem programu rada za 2021., nadovezujući se na Akcijski plan o financiranju održivog rasta.

- (3) Vijeće je 5. prosinca 2019. u svojim Zaključcima o produbljivanju unije tržišta kapitala naglasilo važnost pouzdanih, usporedivih i relevantnih informacija o rizicima i mogućnostima za održivost te učincima na održivost i pozvalo Komisiju da razmotri razvoj europskog nefinancijskog standarda izvješćivanja.
- (4) Europski parlament u svojoj je Rezoluciji o održivom financiranju od 29. svibnja 2018.¹⁹ pozvao na daljnji razvoj zahtjeva za nefinancijsko izvješćivanje u okviru Direktive 2013/34/EU. Europski parlament u svojoj je Rezoluciji o održivom korporativnom upravljanju od 17. prosinca 2020.²⁰ pozdravio predanost Komisije preispitivanju Direktive 2013/34/EU i izrazio potrebu za uspostavom sveobuhvatnog okvira Unije za nefinancijsko izvješćivanje koji bi obuhvaćao obvezne standarde nefinancijskog izvješćivanja u Uniji. Europski parlament pozvao je na proširenje područja primjene zahtjevâ za izvješćivanje na dodatne kategorije poduzeća i na uvođenje zahtjeva za reviziju.

¹⁹ 2018/2007(INI).

²⁰ A9-0240/2020 (INI).

- (5) Opća skupština UN-a donijela je 25. rujna 2015. novi globalni okvir za održivi razvoj, odnosno Program održivog razvoja do 2030. (Program 2030.). Program 2030. temelji se na ciljevima održivog razvoja i obuhvaća tri dimenzije održivosti: gospodarsku, socijalnu i okolišnu. Komunikacijom Komisije od 22. studenoga 2016. pod naslovom „Budući koraci za održivu europsku budućnost” ciljevi održivog razvoja povezani su s političkim okvirom Unije kako bi se osiguralo da se otpočetak uzimaju u obzir u svim Unijinim djelovanjima i političkim inicijativama unutar i izvan Unije.²¹ Vijeće je u svojim Zaključcima od 20. lipnja 2017. potvrdilo zalaganje Unije i njezinih država članica potpunoj, usklađenoj, sveobuhvatnoj, integriranoj i učinkovitoj provedbi Programa održivog razvoja do 2030. u bliskoj suradnji s partnerima i drugim dionicima.²²
- (6) Direktivom 2014/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća²³ izmijenjena je Direktiva 2013/34/EU u pogledu objavljivanja nefinancijskih informacija određenih velikih poduzeća i grupa. Direktivom 2014/95/EU uveden je zahtjev da poduzeća izvješćuju barem o informacijama o okolišnim, socijalnim i kadrovskim pitanjima, poštovanju ljudskih prava, borbi protiv korupcije i pitanjima u vezi s podmićivanjem. S obzirom na te teme, Direktivom 2014/95/EU propisano je da poduzeća objavljuju informacije iz sljedećih područja izvješćivanja, a to su: poslovni model, politike (uključujući postupke dubinske analize koji se provode), rezultati tih mjera, rizici i upravljanje rizicima te ključni pokazatelji uspješnosti važni za poslovanje.

²¹ COM(2016) 739 final.

²² Zaključci Vijeća „Održiva europska budućnost: odgovor EU-a na Program održivog razvoja do 2030.”, 20. lipnja 2017.

²³ Direktiva 2014/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o izmjeni Direktive 2013/34/EU u pogledu objavljivanja nefinancijskih informacija i informacija o raznolikosti određenih velikih poduzeća i grupa (SL L 330, 15.11.2014., str. 1.).

- (7) Mnogi dionici smatraju da je izraz „nefinancijski” netočan, posebno zato što implicira da te informacije nemaju financijsku važnost. One, međutim, u sve većoj mjeri imaju financijsku važnost. Mnoge organizacije, inicijative i stručnjaci u tom području upućuju na informacije o „održivosti”. Zato je umjesto „nefinancijske informacije” bolje upotrebljavati pojam „informacije o održivosti”. Stoga bi Direktivu 2013/34/EU trebalo izmijeniti kako bi se uzela u obzir ta terminološka promjena.
- (8) Bolje izvješćivanje poduzeća o održivosti u konačnici će koristiti građanima i štedišama. Štediše koji žele održivo ulagati imat će priliku za to, a svi bi građani trebali imati koristi od stabilnog, održivog i uključivog gospodarskog sustava. Kako bi se te prednosti ostvarile, informacije o održivosti objavljene u godišnjim izvještajima poduzeća prvo trebaju dobiti dvije primarne skupine („korisnici”). Prvu skupinu korisnika čine ulagači, uključujući upravitelje imovinom, koji žele bolje razumjeti rizike i prilike koje pitanja održivosti donose za njihova ulaganja i učinke tih ulaganja na ljude i okoliš. Drugu skupinu korisnika čine organizacije, među ostalim nevladine organizacije i socijalni partneri, koje žele povećati odgovornost poduzeća u pogledu njihova utjecaja na ljude i okoliš. Informacije o održivosti objavljene u godišnjim izvještajima mogu biti korisne i drugim dionicima. Poslovni partneri poduzeća, uključujući potrošače, mogu se pouzdati u te informacije kako bi razumjeli i, prema potrebi, izvješćivali o rizicima za održivost i njezinim učincima u svojim lancima vrijednosti. Oblikovatelji politika i agencije za zaštitu okoliša mogu te informacije, osobito na agregiranoj osnovi, upotrebljavati za praćenje okolišnih i socijalnih trendova, u izvješćima o okolišu i za potrebe javne politike. Malo je građana i potrošača koji čitaju izvješća poduzeća, ali im te informacije mogu neizravno koristiti, primjerice pri razmatranju savjeta ili mišljenja financijskih savjetnika ili nevladinih organizacija. Mnogi ulagači i upravitelji imovinom kupuju informacije o održivosti od trećih strana, koje informacije prikupljaju iz različitih izvora, uključujući javna korporativna izvješća.

- (9) Posljednjih je godina zabilježen znatan porast potražnje za informacijama o korporativnoj održivosti, osobito iz investicijske zajednice. Taj je porast potražnje potaknut promjenjivom prirodom rizika za poduzeća i sve većom sviješću ulagača o financijskim posljedicama tih rizika. To se posebno odnosi na financijske rizike povezane s klimom. Raste i svijest o rizicima za poduzeća i za ulaganja koji proizlaze iz drugih okolišnih pitanja, poput gubitka bioraznolikosti, i socijalnih pitanja, što obuhvaća pitanja zdravlja. Potražnja za informacijama o održivosti porasla je i zbog sve brojnijih investicijskih proizvoda kojima se izričito žele ispuniti određeni standardi održivosti ili postići određeni ciljevi održivosti. Taj je porast jednim dijelom logična posljedica već donesenog zakonodavstva Unije, posebno Uredbe (EU) 2019/2088 i Uredbe (EU) 2020/852. Taj bi porast u svakom slučaju dijelom nastupio zbog svijesti građana, preferencija potrošača i tržišnih praksi koje se brzo mijenjaju. Pandemija bolesti COVID-19 dodatno će ubrzati rast potreba korisnika za informacijama, posebno jer je zbog nje na vidjelo izašla ranjivost radnika i lanaca vrijednosti poduzeća. Informacije o učincima na okoliš relevantne su i u kontekstu ublažavanja budućih pandemija jer se narušavanje ekosustavâ koje uzrokuju ljudi sve više povezuje s pojavom i širenjem bolesti.
- (10) Sama poduzeća imat će koristi od kvalitetnog izvješćivanja o pitanjima održivosti. Povećanje broja investicijskih proizvoda kojima se nastoje ostvariti ciljevi održivosti znači da se dobrim izvješćivanjem o održivosti može poboljšati pristup poduzeća financijskom kapitalu. Izvješćivanjem o održivosti može se pomoći poduzećima da utvrde vlastite rizike i prilike koje se odnose na pitanja održivosti te da upravljaju njima. Ono može biti osnova za bolji dijalog i komunikaciju poduzeća i njihovih dionika i pomoći im da podignu svoj ugled. Nadalje, dosljednom osnovom za izvješćivanje o održivosti poduzeća u obliku standarda izvješćivanja trebalo bi osigurati relevantne i dostatne informacije, čime bi se znatno smanjili *ad hoc* zahtjevi za informacije.

- (11) U izvješću o klauzuli o preispitivanju Direktive o nefinancijskom izvješćivanju (Direktiva 2014/95/EU) i popratnom provjerom primjerenosti korporativnog izvješćivanja utvrđeni su problemi u pogledu djelotvornosti te direktive²⁴. Ima dosta dokaza da mnoga poduzeća ne objavljuju bitne informacije o svim glavnim temama održivosti. U izvješću je također kao značajan problem utvrđena ograničena usporedivost i pouzdanost informacija o održivosti. Osim toga, mnoga poduzeća od kojih korisnici trebaju informacije o održivosti nisu obvezna izvješćivati o takvim informacijama.
- (12) U nedostatku djelovanja politike očekuje se da će rasti jaz između potreba korisnika za informacijama i informacija o održivosti o kojima poduzeća izvješćuju. Taj jaz ima znatne negativne posljedice. Ulagači pri donošenju odluka o ulaganjima ne mogu u dovoljnoj mjeri uzeti u obzir rizike i prilike povezane s održivosti. Ukupnost odluka o ulaganjima u kojima rizici povezani s održivosti nisu na odgovarajući način uzeti u obzir može stvoriti sistemske rizike koji su prijetnja financijskoj stabilnosti. Europska središnja banka i međunarodne organizacije kao što je Odbor za financijsku stabilnost skrenuli su pozornost na te sistemske rizike, posebno kad je riječ o klimi. Usto ulagači u manjoj mjeri mogu usmjeravati financijska sredstva poduzećima i gospodarskim djelatnostima kojima se društveni problemi i problemi okoliša rješavaju, a ne pogoršavaju, čime se ugrožavaju ciljevi europskog zelenog plana i Akcijskog plana o financiranju održivog rasta.

²⁴ Ured za publikacije: molimo umetnuti upućivanje na Izvješće Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o klauzulama o preispitivanju u direktivama 2013/34/EU, 2014/95/EU i 2013/50/EU te popratnu provjeru primjerenosti SWD-a.

Nevladine organizacije, socijalni partneri, zajednice na koje utječu aktivnosti poduzeća i drugi dionici u manjoj mjeri mogu poduzeća držati odgovornima za njihov utjecaj na ljude i okoliš. Zbog toga nastaje manjak odgovornosti koji može doprinijeti nižoj razini povjerenja građana u poduzeća, što zatim može imati negativne učinke na djelotvorno funkcioniranje socijalnog tržišnog gospodarstva. I nedostatak općeprihvaćenih pokazatelja i metoda za mjerenje i vrednovanje rizika za održivost te upravljanje njima prepreka je za poduzeća koja nastoje osigurati održivost svojih poslovnih modela i aktivnosti.

- (13) U izvještaju o klauzuli o preispitivanju Direktive 2014/95/EU i popratnom provjerom primjerenosti korporativnog izvješćivanja također je potvrđeno znatno povećanje zahtjeva za informacije o pitanjima održivosti upućenih poduzećima u pokušaju da se prevlada postojeći nedostatak informacija. Osim toga, od poduzeća se očekuje da primjenjuju razne okvire i standarde i ta će očekivanja vjerojatno i dalje postojati, a mogla bi čak i rasti kako bude rasla vrijednost informacija o održivosti. Bez djelovanja politike da se utvrdi konsenzus o informacijama o kojima bi poduzeća trebala izvješćivati znatno će se povećati troškovi i opterećenje za poduzeća koja izvješćuju i korisnike tih informacija.
- (14) Zbog sve većeg jaza između potreba korisnika za informacijama i trenutačnih praksi izvješćivanja poduzeća povećava se vjerojatnost da će pojedine države članice uvoditi sve različitija nacionalna pravila ili standarde. Različitim zahtjevima za izvješćivanje u državama članicama stvorili bi se dodatni troškovi i složenost za poduzeća koja posluju prekogranično te bi se tako narušilo jedinstveno tržište, pravo poslovnog nastana i slobodno kretanje kapitala u cijeloj Uniji. Zbog tih različitih zahtjeva za izvješćivanje informacije o kojima se izvješćuje bile bi slabije usporedive preko granica, što bi dovelo u pitanje uniju tržišta kapitala.

- (15) Članci 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU primjenjuju se na velika poduzeća koja su subjekti od javnog interesa s prosječnim brojem zaposlenika većim od 500 i subjekti od javnog interesa koji su matična poduzeća velike grupe s prosječnim brojem zaposlenika većim od 500 na konsolidiranoj osnovi. S obzirom na rastuće potrebe korisnika za informacijama o održivosti, izvješćivanje o takvim informacijama trebalo bi zahtijevati za dodatne kategorije poduzeća. Stoga je prikladno zahtijevati da sva velika poduzeća i sva poduzeća uvrštena na burzu na uređenim tržištima, osim mikropoduzeća, izvješćuju o detaljnim informacijama o održivosti. U člancima 19.a i 29.a izričito je utvrđeno područje primjene zahtjeva za izvješćivanje s obzirom na članke 2. i 3. Direktive 2013/34/EU. Stoga se člancima 19.a i 29.a ne „pojednostavnjuje” ili „izmjenjuje” drugi zahtjev, a ograničenje izuzeća za subjekte od javnog interesa iz članka 40. Direktive 2013/34/EU ne primjenjuje se. Prema subjektima od javnog interesa osobito ne bi trebalo postupati kao prema velikim poduzećima za potrebe obveza izvješćivanja iz članaka 19.a i 29.a, odnosno malim i srednjim subjektima od javnog interesa trebalo bi dopustiti izvješćivanje u skladu s pojednostavnjenim standardima izvješćivanja o održivosti MSP-ova. Osim toga, sva poduzeća koja su matična poduzeća velikih grupa trebala bi izvješćivati o održivosti na razini grupe.
- (16) Zahtjev da i velika poduzeća koja nisu uvrštena na burzu objavljuju informacije o održivosti uglavnom je potaknut brigom o utjecaju i odgovornosti takvih poduzeća, među ostalim i u njihovim lancima vrijednosti. Stoga bi sva velika poduzeća trebala podlijegati istim zahtjevima za javno objavljivanje informacija o održivosti. Usto su i sudionicima na financijskom tržištu potrebne informacije od tih velikih poduzeća koja nisu uvrštena na burzu.
- (17) Zahtjev da i poduzeća bez poslovnog nastana u Uniji čiji su vrijednosni papiri uvršteni na burzu na uređenim tržištima objavljuju informacije o održivosti temelji se na potrebama sudionika na financijskim tržištima za informacijama od takvih poduzeća kako bi mogli razumjeti rizike i učinke svojih ulaganja te ispuniti zahtjeve za objavu propisane Uredbom (EU) 2019/2088.

(18) Uzimajući u obzir sve veću važnost rizika za održivost i činjenicu da mala i srednja poduzeća (MSP-ovi) uvrštena na burzu na uređenim tržištima čine znatan udio svih poduzeća u Uniji uvrštenih na burzu, primjereno je, radi zaštite ulagača, zahtijevati da i ti MSP-ovi objavljuju informacije o održivosti. Uvođenjem tog zahtjeva doprinijet će se tome da sudionici na financijskom tržištu mogu u portfelje ulaganja uključiti manja poduzeća uvrštena na burzu na temelju činjenice da izvješćuju o informacijama o održivosti koje su potrebne sudionicima na financijskom tržištu. To će doprinijeti zaštiti i poboljšanju pristupa manjih poduzeća uvrštenih na burzu financijskom kapitalu te sprječavanju toga da ih diskriminiraju sudionici na financijskom tržištu. Uvođenje tog zahtjeva potrebno je i kako bi se sudionicima na financijskom tržištu pružile informacije koje su im potrebne od poduzeća u koja se ulaže kako bi mogli ispuniti zahtjeve za objavu informacija o održivosti iz Uredbe (EU) 2019/2088 koji se na njih odnose. MSP-ovima uvrštenima na burzu na uređenim tržištima trebalo bi, međutim, dati dovoljno vremena da se pripreme za primjenu zahtjeva za objavu informacija o održivosti jer su manji po veličini i imaju ograničenije resurse te uzimajući u obzir teške gospodarske okolnosti uzrokovane pandemijom bolesti COVID-19. Usto bi im trebalo omogućiti da izvješćuju u skladu sa standardima koji su razmjerni kapacitetima i resursima MSP-ova te relevantni u odnosu na opseg i složenost njihovih aktivnosti. MSP-ovi koji nisu uvršteni na burzu također mogu te razmjerne standarde upotrebljavati dobrovoljno. Standardima za MSP-ove utvrdit će se referentni okvir za poduzeća unutar područja primjene Direktive s obzirom na razine informacija o održivosti koje bi se mogle razumno zatražiti od dobavljača i klijenata MSP-ova u njihovim lancima vrijednosti.

- (19) Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ odnosi se na sva poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na burzu na uređenim tržištima. Kako bi se osiguralo da se na sva poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na burzu na uređenim tržištima, uključujući izdavatelje iz trećih zemalja, primjenjuju isti zahtjevi za izvješćivanje o održivosti, Direktiva 2004/109/EZ trebala bi sadržavati potrebna unakrsna upućivanja na sve zahtjeve za izvješćivanje o održivosti u godišnjem financijskom izvještaju.
- (20) Člankom 23. stavkom 4. prvim podstavkom točkom i. i člankom 23. stavkom 4. četvrtim podstavkom Direktive 2004/109/EZ Komisija se ovlašćuje za donošenje mjera za uspostavu mehanizma za utvrđivanje istovjetnosti informacija potrebnih u skladu s Direktivom i općih kriterija istovrijednosti računovodstvenih standarda. Člankom 23. stavkom 4. trećim podstavkom Direktive 2004/109/EZ Komisija se ovlašćuje i za donošenje potrebnih odluka o ekvivalentnosti računovodstvenih standarda koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja. Kako bi se odrazilo uključivanje zahtjeva u pogledu održivosti u Direktivu 2004/109/EZ, Komisiju bi trebalo ovlastiti za uspostavu mehanizma za utvrđivanje ekvivalentnosti standarda izvješćivanja o održivosti koje primjenjuju izdavatelji vrijednosnih papira iz trećih zemalja, sličnog onome u postojećoj Uredbi Komisije (EZ) br. 1569/2007²⁶ kojom se utvrđuju kriteriji za utvrđivanje istovjetnosti računovodstvenih standarda koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja. Iz istog bi razloga Komisiju trebalo ovlastiti i za donošenje potrebnih odluka o ekvivalentnosti standarda za izvješćivanje o održivosti koje upotrebljavaju izdavatelji iz trećih zemalja.

²⁵ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

²⁶ Uredba Komisije (EZ) br. 1569/2007 od 21. prosinca 2007. o uspostavi mehanizma za utvrđivanje istovjetnosti računovodstvenih standarda koje primjenjuju izdavatelji vrijednosnih papira iz trećih zemalja u skladu s direktivama 2003/71/EZ i 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 340, 22.12.2007., str. 66.).

Nadležno tijelo matične države članice izdavatelja iz treće zemlje može smatrati da izdavatelj iz treće zemlje ispunjava EU-ove obveze izvješćivanja o održivosti ako izvješćuje u skladu s istovjetnim standardima izvješćivanja o održivosti. Tim će se izmjenama osigurati usklađeni režimi istovjetnosti za obveze izvješćivanja o održivosti i obveze financijskog izvješćivanja povezane s godišnjim financijskim izvještajem.

- (21) Člankom 19.a stavkom 3. i člankom 29.a stavkom 3. Direktive 2013/34/EU trenutačno su sva poduzeća kćeri izuzeta od obveze izvješćivanja o nefinancijskim informacijama ako su ta poduzeća i njihova poduzeća kćeri uključena u konsolidirano izvješće posloводства njihova matičnog poduzeća, pod uvjetom da to uključuje nefinancijske informacije o kojima se izvješćuje prema zahtjevima EU-a. To bi se izuzeće trebalo primijeniti i kad je matično poduzeće koje izvješćuje na konsolidiranoj razini poduzeće iz treće zemlje koje izvješćuje o informacijama o održivosti u skladu s istovjetnim standardima izvješćivanja o održivosti. S obzirom na to da bi se Direktivom 2004/109/EZ predvidjeli odgovarajući mehanizmi za utvrđivanje istovjetnosti standarda izvješćivanja o održivosti te s obzirom na to da bi i poduzeća s vrijednosnim papirima uvrštenima na burzu na uređenim tržištima i ona bez njih trebala biti obvezna izvješćivati u skladu s istim standardima izvješćivanja o održivosti, trebalo bi primijeniti mjere donesene na temelju članka 23. stavka 4. prvog podstavka točke (i) i članka 23. stavka 4. četvrtog podstavka Direktive 2004/109/EZ o uspostavljanju mehanizma za utvrđivanje ekvivalentnosti standardâ za utvrđivanje izuzeća za poduzeća kćeri matičnih poduzeća izvan EU-a u okviru režima Direktive 2013/34/EU. U tom smislu poduzeće kći trebalo bi biti izuzeto ako je konsolidirano izvješće o održivosti sastavljeno na način istovjetan europskim standardima izvješćivanja o održivosti, utvrđenima u skladu s relevantnim mjerama donesenima na temelju članka 23. stavka 4. prvog podstavka točke i. i članka 23. stavka 4. četvrtog podstavka Direktive 2004/109/EZ.

- (21)a Potrebno je osigurati da informacije o održivosti budu lako dostupne korisnicima i da postoji transparentnost o tome koje je matično poduzeće izuzetog poduzeća kćeri koje izvješćuje na konsolidiranoj razini. Stoga je potrebno zahtijevati od tih poduzeća kćeri matičnih poduzeća iz EU-a da u svoje izvješće posloводства uključe naziv matičnog poduzeća, internetske poveznice na konsolidirano izvješće posloводства matičnog društva i na mišljenje o provjeri izvješćivanja o održivosti te činjenicu da je poduzeće izuzeto od obveza izvješćivanja o održivosti. Kako bi se osigurala upotrebljivost informacija, potrebno je omogućiti državama članicama da zahtijevaju objavu konsolidiranog izvješća posloводства i mišljenja o izvješćivanju o održivosti na jeziku koji prihvaća država članica čije se pravo primjenjuje na izuzeto poduzeće kći te da je ovjeren svaki potreban prijevod na taj jezik. Poduzeća kćeri matičnih poduzeća izvan EU-a trebala bi usto objaviti konsolidirano izvješće posloводства i mišljenje o provjeri izvješćivanja o održivosti na jeziku koji prihvaća država članica pod čijim je upravljanjem izuzeto poduzeće kći kako bi se zajamčilo da se relevantnim informacijama o održivosti ispunjavaju zahtjevi za objavu u EU-u, osiguravajući pritom digitalni pristup tim informacijama.
- (22) Člankom 23. Direktive 2013/34/EU matična poduzeća izuzimaju se od obveze sastavljanja konsolidiranih financijskih izvještaja i konsolidiranog izvješća posloводства ako su ta poduzeća poduzeća kćeri drugog matičnog poduzeća koje ispunjava tu obvezu. Međutim, trebalo bi utvrditi da su izuzeća za konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirana izvješća posloводства neovisna od režima izuzeća za konsolidirano izvješćivanje o održivosti. Stoga poduzeće može biti izuzeto od obveza konsolidiranog financijskog izvješćivanja, ali ne i od obveza konsolidiranog izvješćivanja o održivosti ako njegovo krajnje matično poduzeće sastavlja konsolidirane financijske izvještaje i konsolidirana izvješća posloводства u skladu s pravom Unije ili u skladu s istovjetnim zahtjevima ako poduzeće ima poslovni nastan u trećoj zemlji, ali ne sastavlja konsolidirano izvješće o održivosti u skladu s pravom Unije ili u skladu s istovjetnim zahtjevima ako ima poslovni nastan u trećoj zemlji.

(23) Kreditne institucije i društva za osiguranje imaju ključnu ulogu u prelasku na potpuno održiv i uključiv gospodarski i financijski sustav u skladu s europskim zelenim planom. Njihove aktivnosti kreditiranja, ulaganja i preuzimanja rizika mogu imati znatne pozitivne i negativne učinke. Stoga bi kreditne institucije i društva za osiguranje koja nisu dužna postupati u skladu s Direktivom 2013/34/EU, uključujući zadruge i društva koje djeluju po načelu uzajamnosti, trebali podlijevati zahtjevima za izvješćivanje o održivosti ako ispunjavaju određene kriterije veličine. Korisnicima tih informacija tako bi se omogućilo da procijene utjecaj tih poduzeća na društvo i okoliš, kao i rizike koji proizlaze iz pitanja održivosti s kojima bi se ta poduzeća mogla suočiti. U Računovodstvenoj direktivi primjenjuju se tri moguća kriterija kako bi se utvrdilo smatra li se poduzeće „velikim poduzećem”, a to su ukupna bilanca, neto prihod i prosječan broj zaposlenika tijekom financijske godine. Kriterij neto prihoda potrebno je prilagoditi za kreditne institucije i za društva za osiguranje upućivanjem na definiciju neto prihoda iz Direktive 1986/635 i neto prometa Direktive 1991/674 umjesto na opću definiciju iz Direktive 2013/34/EU. Kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevima za izvješćivanje iz Direktive Vijeća 86/635/EEZ²⁷ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija, države članice mogu odlučiti ne primjenjivati zahtjeve za izvješćivanje o održivosti na kreditne institucije iz članka 2. stavka 5. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁸.

²⁷ Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (SL L 372, 31.12.1986., str. 1.).

²⁸ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

- (24) Popis pitanja održivosti o kojima bi poduzeća trebala izvješćivati trebao bi biti što usklađeniji s definicijom pojma „čimbenici održivosti” iz Uredbe (EU) 2019/2088. Taj bi popis trebao odgovarati i potrebama i očekivanjima samih korisnika i poduzeća, koji često upotrebljavaju pojmove „okolišno”, „socijalno” i „upravljački” za kategorizaciju triju glavnih pitanja održivosti. Popis čimbenika održivosti iz Uredbe (EU) 2019/2088 ne uključuje izričito pitanja upravljanja. Definicija pitanja održivosti iz Direktive 2013/34/EU trebala bi se stoga odnositi na prava okoliša, socijalna i ljudska prava te upravljačke čimbenike i temeljiti se na definiciji „čimbenika održivosti” iz Uredbe (EU) 2019/2088.
- (25) Člancima 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da se izvješćuje o informacijama ne samo „u mjeri nužnoj za razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća” već i o informacijama potrebnima za razumijevanje učinka aktivnosti poduzeća na okolišna, socijalna i kadrovska pitanja, poštovanje ljudskih prava, borbu protiv korupcije i pitanja u vezi s podmićivanjem. Stoga se tim člancima od poduzeća zahtijeva da izvješćuju o učincima aktivnosti poduzeća na ljude i okoliš te o tome kako različita pitanja održivosti utječu na poduzeće. To se naziva dvostruki aspekt materijalnosti, prema kojem su rizici za poduzeće jedan aspekt materijalnosti, a utjecaj poduzeća drugi. Provjera primjerenosti korporativnog izvješćivanja pokazuje da se ta dva aspekta često ne razumiju dobro niti primjenjuju. Stoga je potrebno objasniti da bi poduzeća trebala zasebno razmatrati svaki aspekt materijalnosti i objavljivati informacije koje su bitne i za oba aspekta i samo za jedan.

- (26) Člancima 19.a stavkom 1. i 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da poduzeća objavljuju informacije o pet područja izvješćivanja, a to su: poslovni model, politike (uključujući postupke dubinske analize koji se provode), rezultati tih mjera, rizici i upravljanje rizicima te ključni pokazatelji uspješnosti važni za poslovanje. U članku 19.a stavku 1. Direktive 2013/34/EU ne navode se izričita upućivanja na druga područja izvješćivanja koja korisnici informacija smatraju relevantnima, od kojih su neka usklađena s objavama obuhvaćenima međunarodnim okvirima, uključujući preporuke Radne skupine za objavljivanje financijskih informacija povezanih s klimatskim promjenama. Zahtjevi za objavu informacija trebali bi biti dovoljno detaljni kako bi se osiguralo da poduzeća izvješćuju o svojoj otpornosti na rizike povezane s pitanjima održivosti. Uz područja izvješćivanja iz članka 19.a stavka 1. i članka 29.a stavka 1. Direktive 2013/34/EU, trebalo bi stoga zahtijevati da poduzeća objavljuju informacije o svojoj poslovnoj strategiji i otpornosti poslovnog modela i strategije na rizike povezane s pitanjima održivosti te o svim planovima kojima osiguravaju usklađenost svojeg poslovnog modela i strategije s prelaskom na održivo i klimatski neutralno gospodarstvo; o tome uzimaju li se u obzir interesi dionika u njihovu poslovnom modelu i strategiji te na koji način; o svim prilikama za poduzeće koje proizlaze iz pitanja održivosti; o provedbi aspekata poslovne strategije koji utječu na pitanja održivosti ili na koje pitanja održivosti utječu; o svim ciljevima održivosti koje je poduzeće postavilo i napretku u njihovu postizanju; o ulozi odbora i rukovodstva s obzirom na pitanja održivosti; o glavnim stvarnim i potencijalnim štetnim učincima povezanima s aktivnostima poduzeća te o načinu na koji je poduzeće utvrdilo informacije o kojima izvješćuje. Nakon što se propiše objava elemenata kao što su ciljevi i napredak u njihovu postizanju, zaseban zahtjev za objavu rezultata mjera više nije potreban.

(27) Kako bi se osigurala usklađenost s međunarodnim instrumentima kao što su UN-ova vodeća načela o poslovanju i ljudskim pravima, Smjernice OECD-a za multinacionalne kompanije i Smjernice OECD-a o postupanju s dužnom pažnjom za odgovorno poslovno ponašanje, zahtjeve za objavu dubinske analize trebalo bi odrediti detaljnije nego u članku 19.a stavku 1. točki (b) i članku 29.a stavku 1. točki (b) Direktive 2013/34/EU. Dubinska analiza je postupak koji poduzeća provode kako bi utvrdila, spriječila, ublažila i sanirala glavne stvarne i potencijalne štetne učinke povezane s njihovim aktivnostima i na temelju nje se utvrđuje kako poduzeća nastoje ukloniti te štetne učinke. Učinci povezani s aktivnostima poduzeća uključuju učinke koje poduzeće uzrokuje izravno, učinke kojima poduzeće doprinosi i učinke koji su na drugi način povezani s lancem vrijednosti poduzeća. Postupak dubinske analize odnosi se na cijeli lanac vrijednosti poduzeća, uključujući njegovo poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lance opskrbe. U skladu s UN-ovim vodećim načelima o poslovanju i ljudskim pravima stvarni ili potencijalni štetni učinak smatra se glavnim učinkom ako je među najvećim učincima povezanima s aktivnostima poduzeća na temelju: ozbiljnosti učinka na ljude ili okoliš; broja osoba koje jesu ili bi mogle biti pogođene ili razmjera štete za okoliš; te lakoću saniranja štete, vraćanje okoliša u prethodno stanje ili oporavak pogođenog stanovništva.

(28) Direktivom 2013/34/EU ne zahtijeva se objava informacija o nematerijalnim resursima koji nisu nematerijalna imovina navedena u bilanci. Poznato je da se o informacijama o nematerijalnoj imovini i drugim nematerijalnim čimbenicima, među ostalim nematerijalnoj imovini stvorenoj na unutarnjoj razini, nedovoljno izvješćuje, što onemogućava odgovarajuću procjenu razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća te praćenje njegovih ulaganja. Kako bi se ulagačima omogućilo da bolje razumiju sve veći jaz između knjigovodstvene vrijednosti mnogih poduzeća i njihove tržišne vrijednosti, koji se primjećuje u mnogim sektorima gospodarstva, trebalo bi zahtijevati odgovarajuće izvješćivanje o nematerijalnoj imovini od svih velikih poduzeća i svih poduzeća uvrštenih na burzu na uređenim tržištima, osim od mikropoduzeća. Međutim, određene informacije o nematerijalnim resursima svojstvene su pitanjima održivosti i stoga će biti dio izvješćivanja o održivosti. Na primjer, informacije o vještinama, kompetencijama, iskustvu, odanosti poduzeću i motivaciji zaposlenika za poboljšanje procesa, robe i usluga čine informacije o održivosti u pogledu socijalnih pitanja koje bi se također mogle smatrati informacijama o nematerijalnim resursima. Isto tako, informacije o kvaliteti odnosa poduzeća i njegovih dionika, među ostalim kupaca, dobavljača i zajednica na koje utječu aktivnosti poduzeća, informacije su o održivosti relevantne za socijalna ili upravljačka pitanja koje bi se također mogle smatrati informacijama o nematerijalnim resursima. Ti primjeri pokazuju kako u nekim slučajevima nije moguće razlikovati informacije o nematerijalnim resursima od informacija o pitanjima održivosti.

- (29) U članku 19.a stavku 1. i članku 29.a stavku 1. Direktive 2013/34/EU nije određeno treba li izvješćivati o informacijama o budućim događajima ili o prošlim poslovnim rezultatima. Zasad nedostaju objave informacija o budućim događajima, koje korisnici informacija o održivosti posebno cijene. Stoga bi u člancima 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU trebalo utvrditi da informacije o održivosti o kojima se izvješćuje uključuju informacije o budućim i prošlim događajima te kvalitativne i kvantitativne informacije. Informacije o održivosti o kojima se izvješćuje trebale bi obuhvatiti i kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja te bi, prema potrebi, trebale sadržavati informacije o cijelom lancu vrijednosti poduzeća, među ostalim njegovu poslovanju, proizvodima i uslugama, poslovnim odnosima i lancu opskrbe poduzeća. Informacije o cijelom lancu vrijednosti poduzeća uključivale bi informacije o njegovu lancu vrijednosti unutar EU-a i informacije koje obuhvaćaju treće zemlje ako se lanac vrijednosti poduzeća proteže izvan EU-a.
- (30) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU od poduzeća se zahtijeva da svojim nefinancijskim izvješćivanjem obuhvate pozivanja na iznose iskazane u konsolidiranim financijskim izvještajima te dodatna objašnjenja tih iznosa. Međutim, u tim se člancima od poduzeća ne zahtijeva da upućuju na druge informacije u izvješću posloводства ili da tim informacijama prilažu dodatna objašnjenja. Stoga nefinancijske informacije o kojima se izvješćuje i druge informacije objavljene u izvješću posloводства zasad nisu dovoljno usklađene. Potrebno je utvrditi jasne zahtjeve u tom pogledu.
- (31) Člankom 19.a stavkom 1. i člankom 29.a stavkom 1. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da poduzeća jasno i razumno objašnjavaju zašto se ne provode mjere povezane s jednim ili više navedenih pitanja, ako poduzeća to ne čine. Različit pristup poduzeća objavama mjera, u usporedbi s ostalim područjima izvješćivanja iz tih članaka, zbunjuje poduzeća koja izvješćuju i ne doprinosi poboljšanju kvalitete informacija o kojima se izvješćuje. Stoga nije potrebno zadržati takav različit pristup mjerama iz Direktive. Standardima će se odrediti koje informacije treba objaviti o svakom području izvješćivanja navedenom u člancima 19.a i 29.a.

- (32) Poduzeća obuhvaćena područjem primjene članka 19.a stavka 1. i članka 29.a stavka 1. Direktive 2013/34/EU mogu primjenjivati nacionalne okvire, okvire Unije ili međunarodne okvire izvješćivanja, a ako to čine, dužna su navesti koje su okvire primijenila. Međutim, Direktivom 2013/34/EU ne zahtijeva se da poduzeća primjenjuju zajednički okvir ili standard izvješćivanja i ta ih direktiva ne sprječava da ne primjenjuju nijedan okvir ili standarde izvješćivanja. Komisija je 2017. u skladu s člankom 2. Direktive 2014/95/EU objavila neobvezujuće smjernice za poduzeća obuhvaćena područjem primjene te direktive²⁹. Komisija je 2019. objavila dodatne smjernice, posebno za izvješćivanje o informacijama povezanim s klimom³⁰. Smjernice za izvješćivanje o informacijama povezanim s klimom izričito sadržavaju preporuke Radne skupine za objavljivanje financijskih informacija povezanih s klimatskim promjenama. Dostupni dokazi ukazuju na to da te neobvezujuće smjernice nisu imale znatan učinak na kvalitetu nefinancijskog izvješćivanja poduzeća obuhvaćenih područjem primjene članaka 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU. Dobrovoljna priroda smjernica znači da ih poduzeća mogu, ali ne moraju, primjenjivati. Stoga se samim smjernicama ne može osigurati usporedivost informacija koje objavljuju razna poduzeća ili objava svih informacija koje korisnici smatraju relevantnima. Zato su potrebni obvezni zajednički standardi izvješćivanja kako bi se osiguralo da informacije budu usporedive i da se objavljuju sve relevantne informacije. Standardi bi se trebali temeljiti na dvostrukom aspektu materijalnosti i obuhvaćati sve informacije koje su korisnicima bitne. Zajednički standardi izvješćivanja potrebni su i kako bi se omogućila revizija i digitalizacija izvješćivanja o održivosti te olakšalo njegovo nadziranje i provedba. Potrebno je razviti obvezne zajedničke standarde izvješćivanja o održivosti kako bi se postiglo da informacije o održivosti statusom budu usporedive s financijskim informacijama. Donošenjem standarda izvješćivanja o održivosti delegiranim uredbama osigurat će se usklađeno izvješćivanje o održivosti u cijeloj Uniji. Stoga bi poduzeće ispunjavalo zahtjeve iz članaka 19.a i 29.a izvješćivanjem u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti.

²⁹ Komunikacija Komisije „Smjernice za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama (metodologija za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama)” (C/2017/4234).

³⁰ Komunikacija Komisije „Smjernice za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama: Dodatak za izvješćivanje o informacijama povezanim s klimom” (C/2019/4490).

- (33) Nijedan postojeći standard ili okvir ne odgovara potrebama Unije za detaljnim izvješćivanjem o održivosti. Informacije koje se zahtijevaju Direktivom 2013/34/EU trebaju obuhvaćati informacije relevantne iz svakog aspekta materijalnosti, trebaju obuhvaćati sva pitanja održivosti i, prema potrebi, biti usklađene s ostalim obvezama objavljivanja informacija o održivosti na temelju prava Unije, među ostalim obvezama iz Uredbe (EU) 2020/852 i Uredbe (EU) 2019/2088. Usto, obvezni standardi izvješćivanja o održivosti za poduzeća iz Unije moraju biti razmjerni razini ambicije europskog zelenog plana i cilju klimatske neutralnosti Unije za 2050. Stoga je potrebno ovlastiti Komisiju za donošenje Unijinih standarda izvješćivanja o održivosti, omogućiti njihovo brzo donošenje i osigurati da im sadržaj bude u skladu s potrebama Unije.
- (34) Europska savjetodavna skupina za financijsko izvješćivanje (EFRAG) neprofitno je udruženje osnovano na temelju belgijskog prava koje služi javnom interesu davanjem savjeta Komisiji o odobravanju međunarodnih standarda financijskog izvješćivanja. EFRAG je stekao ugled europskog centra stručnosti za korporativno izvješćivanje i u dobrom je položaju da potakne koordinaciju europskih standarda izvješćivanja o održivosti i međunarodnih inicijativa kojima se nastoje razviti standardi koji bi bili usklađeni u cijelom svijetu. Radna skupina s više dionika koju je osnovao EFRAG objavila je u ožujku 2021. preporuke za mogući razvoj standarda izvješćivanja o održivosti za Europsku uniju. Te preporuke sadržavaju prijedloge za razvoj usklađenog i sveobuhvatnog skupa standarda izvješćivanja koji obuhvaćaju sva pitanja održivosti s dvostrukim aspektom materijalnosti. Te preporuke usto sadržavaju detaljan plan razvoja takvih standarda i prijedloge za uzajamno jačanje suradnje između globalnih inicijativa i inicijativa Europske unije za utvrđivanje standarda. Predsjednik EFRAG-a objavio je u ožujku 2021. preporuke za moguće promjene upravljanja EFRAG-om ako bi se od njega zatražilo da izradi tehničke savjete o standardima izvješćivanja o održivosti.

Te preporuke uključuju uspostavu novog stupa izvješćivanja o održivosti unutar EFRAG-a, a da se pritom postojeći stup financijskog izvješćivanja znatno ne promijeni. Komisija bi pri donošenju standarda izvješćivanja o održivosti trebala uzeti u obzir buduće EFRAG-ove tehničke savjete. Kako bi se zajamčili visokokvalitetni standardi koji doprinose europskom javnom dobru i odgovaraju potrebama poduzeća i korisnika informacija o kojima se izvješćuje, EFRAG-ove tehničke savjete trebalo bi izraditi u valjanom propisanom postupku, uz javni nadzor i transparentnost, a trebali bi biti popraćeni analizama troškova i koristi te razvijeni u suradnji sa stručnim relevantnim dionicima. Kako bi se osiguralo da se u Unijinim standardima izvješćivanja o održivosti uzmu u obzir stajališta država članica Unije, Komisija bi se prije donošenja standarda trebala o EFRAG-ovim tehničkim savjetima savjetovati sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz članka 24. Uredbe (EU) 2020/852 i računovodstvenim regulatornim odborom iz članka 6. Uredbe (EU) 1606/2002. Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA), Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) i Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) imaju ulogu u izradi regulatornih tehničkih standarda na temelju Uredbe (EU) 2019/2088 i potrebno je uskladiti te regulatorne tehničke standarde i standarde izvješćivanja o održivosti. Prema Uredbi (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća³¹ ESMA ima ulogu i u promicanju konvergencije u području nadzora pri korporativnom izvješćivanju koje provode izdavatelji čiji su vrijednosni papiri uvršteni na burzu na uređenim tržištima EU-a i koji će biti dužni upotrebljavati te standarde izvješćivanja o održivosti. Stoga bi od ESMA-e, EBA-e i EIOPA-e trebalo zahtijevati da daju mišljenje o EFRAG-ovim tehničkim savjetima.

³¹ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

To bi se mišljenje trebalo dostaviti u roku od dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva od Komisije. Usto bi se Komisija trebala savjetovati s Europskom agencijom za okoliš, Agencijom Europske unije za temeljna prava, Europskom središnjom bankom, Odborom europskih tijela za nadzor revizije i Platformom za održivo financiranje kako bi osigurala da standardi izvješćivanja o održivosti budu u skladu s relevantnom politikom i zakonodavstvom Unije. Ako neko od tih tijela odluči dostaviti mišljenje, dužno je to učiniti u roku od dva mjeseca od datuma savjetovanja s Komisijom.

- (35) Standardi izvješćivanja o održivosti trebali bi biti u skladu s drugim zakonodavstvom Unije. Te bi standarde posebno trebalo uskladiti sa zahtjevima za objavu iz Uredbe (EU) 2019/2088 i njima bi trebalo uzeti u obzir temeljne pokazatelje i metodologije utvrđene u raznim delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe (EU) 2020/852, zahtjeve za objavu koji se primjenjuju na administratore referentnih vrijednosti na temelju Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća³², minimalne standarde za razvoj referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom te sav rad koji je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo obavilo u provedbi zahtjeva za objavu u okviru stupa III. iz Uredbe (EU) br. 575/2013. Standardima bi trebalo uzeti u obzir zakonodavstvo Unije o okolišu, uključujući Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³³ i Uredbu (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća³⁴, te Preporuku Komisije 2013/179/EU³⁵, njezine priloge i njihove ažurirane verzije.

³² Uredba (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.).

³³ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

³⁴ Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009., str. 1.).

³⁵ Preporuka Komisije 2013/179/EU od 9. travnja 2013. o uporabi zajedničkih metoda za mjerenje i priopćavanje rezultata o utjecaju proizvoda i organizacija na okoliš za vrijeme njihova životnog vijeka (SL L 124, 4.5.2013., str. 1.).

Trebalo bi uzeti u obzir i drugo relevantno zakonodavstvo Unije, uključujući Direktivu 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća³⁶, te zahtjeve utvrđene pravom Unije za poduzeća u pogledu dužnosti direktora i temeljite analize.

- (36) U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi uzeti u obzir smjernice Komisije za izvješćivanje o nefinancijskim informacijama³⁷ i smjernice Komisije za izvješćivanje o informacijama povezanim s klimom³⁸. Trebalo bi uzeti u obzir i druge zahtjeve za izvješćivanje iz Direktive 2013/34/EU koji nisu izravno povezani s održivosti kako bi korisnici informacija o kojima se izvješćuje bolje razumjeli razvoj, poslovne rezultate, položaj i učinak poduzeća maksimalnim povezivanjem informacija o održivosti i drugih informacija o kojima se izvješćuje u skladu s Direktivom 2013/34/EU.
- (37) Standardi izvješćivanja o održivosti trebali bi biti razmjerni i njima ne bi trebalo nametati nepotrebno administrativno opterećenje poduzećima koja su ih dužna primjenjivati. Kako bi se smanjile smetnje za poduzeća koja već izvješćuju o informacijama o održivosti, u standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi, prema potrebi, uzeti u obzir postojeće standarde i okvire za izvješćivanje o održivosti te računovodstvene okvire. To uključuje Globalnu inicijativu za izvješćivanje, Odbor za računovodstvene standarde održivosti, Međunarodno vijeće za integrirano izvješćivanje, Odbor za međunarodne računovodstvene standarde, Radnu skupinu za objavljivanje financijskih informacija povezanih s klimatskim promjenama, Odbor za standarde objavljivanja informacija o emisijama ugljika i organizaciju CDP (prijašnji naziv „Carbon Disclosure Project”). U standardima Europske unije trebalo bi uzeti u obzir sve standarde izvješćivanja o održivosti razvijene pod pokroviteljstvom Zaklade za međunarodne standarde financijskog izvješćivanja. Kako bi se izbjegla nepotrebna regulatorna fragmentacija koja može imati negativne posljedice za poduzeća koja posluju na globalnoj razini, europskim standardima trebalo bi doprinijeti procesu konvergencije standarda izvješćivanja o održivosti na globalnoj razini.

³⁶ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).

³⁷ 2017/C 215/01.

³⁸ 2019/C 209/01.

- (38) Europska komisija obvezala se u svojoj komunikaciji pod naslovom „Europski zeleni plan” podržati poduzeća i druge dionike u razvoju standardiziranih praksi računovodstva prirodnog kapitala unutar Unije i na međunarodnoj razini, s ciljem osiguravanja odgovarajućeg upravljanja rizicima za okoliš i prilikama za njihovo ublažavanje, te smanjiti povezane transakcijske troškove. Projekt transparentnosti sponzoriran u okviru programa LIFE razvija prvu metodologiju računovodstva prirodnog kapitala, čime će se olakšati usporedba i povećati transparentnost postojećih metoda te istodobno sniziti prag za poduzeća za donošenje i primjenu sustava kako bi njihovo poslovanje bilo spremno za buduće promjene. U tom je području i Protokol o prirodnom kapitalu važna referencija. Iako metode računovodstva prirodnog kapitala uglavnom služe za jačanje unutarnjih upravljačkih odluka, trebalo bi ih pravilno razmotriti pri utvrđivanju standardâ izvješćivanja o održivosti. Nekim metodologijama računovodstva prirodnog kapitala nastoji se dodijeliti novčana vrijednost učincima poslovanja poduzeća na okoliš, što korisnicima može omogućiti da bolje razumiju te učinke. Stoga je primjereno da se u standarde izvješćivanja o održivosti uključe monetizirani pokazatelji učinaka na održivost ako se to smatra potrebnim.
- (39) U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi uzeti u obzir i međunarodno priznata načela i okvire odgovornog poslovnog ponašanja, društveno odgovornog poslovanja i održivog razvoja, uključujući UN-ove ciljeve održivog razvoja, UN-ova vodeća načela o poslovanju i ljudskim pravima, Smjernice OECD-a za multinacionalna poduzeća, Smjernice OECD-a o postupanju s dužnom pažnjom za odgovorno poslovno ponašanje i povezane sektorske smjernice, Globalni sporazum UN-a, Trostranu deklaraciju Međunarodne organizacije rada o načelima za multinacionalna poduzeća i socijalnu politiku, normu ISO 26000 o društvenoj odgovornosti i UN-ova načela odgovornog ulaganja.

- (40) Trebalo bi osigurati da informacije o kojima poduzeća izvješćuju u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti odgovaraju potrebama korisnika. U standardima izvješćivanja trebalo bi stoga navesti informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o svim glavnim okolišnim čimbenicima, uključujući njihove učinke i ovisnost o klimi, zraku, zemlji, vodi i bioraznolikosti. U Uredbi (EU) 2020/852 navodi se klasifikacija okolišnih ciljeva Unije. Radi usklađenosti primjereno je primijeniti sličnu klasifikaciju za utvrđivanje okolišnih čimbenika na koje bi se trebali odnositi standardi izvješćivanja o održivosti. U standardima izvješćivanja trebalo bi razmotriti i navesti sve zemljopisne ili druge kontekstualne informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati kako bi se omogućilo razumijevanje njihovih glavnih učinaka na pitanja održivosti i glavnih rizika za poduzeća koji proizlaze iz pitanja održivosti.
- (41) Kada je riječ o informacijama o klimi, korisnike zanimaju fizički rizici i rizici tranzicije poduzeća te njihova otpornost na različite klimatske scenarije. Zanimaju ih i razina i opseg emisija stakleničkih plinova te uklanjanja stakleničkih plinova koji se pripisuju poduzeću, uključujući razmjere u kojima poduzeće primjenjuje kompenzacije i izvor tih kompenzacija. Kako bi se postiglo klimatski neutralno gospodarstvo, potrebno je uskladiti obračun stakleničkih plinova i standarda kompenzacije. Korisnicima su potrebne pouzdane informacije o kompenzacijama kojima se rješavaju problemi mogućeg dvostrukog obračuna i precijenjenih vrijednosti s obzirom na rizike za ostvarenje klimatskih ciljeva koje dvostruki obračun i precijenjene vrijednosti mogu uzrokovati. U standardima izvješćivanja stoga bi trebalo odrediti informacije u vezi s tim pitanjima o kojima bi poduzeća trebala izvješćivati.
- (42) Kako bi se postiglo klimatski neutralno i kružno gospodarstvo te stvorio netoksični okoliš, potrebno je potpuno mobilizirati sve gospodarske sektore. Zato je u tom pogledu ključno smanjiti potrošnju energije i povećati energetske učinkovitost jer se energija upotrebljava diljem lanaca opskrbe. Stoga bi u standardima izvješćivanja o održivosti trebalo propisno uzeti u obzir energetske aspekte, osobito u vezi s pitanjima okoliša.

(43) U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati o socijalnim čimbenicima, uključujući zaposlenike i ljudska prava. Takve bi informacije trebale obuhvaćati učinak poduzeća na ljude, među ostalim na ljudsko zdravlje. Informacije koje poduzeća objavljuju o ljudskim pravima trebale bi, prema potrebi, uključivati informacije o prisilnom radu u njihovim lancima vrijednosti. U standardima izvješćivanja koji se odnose na socijalne čimbenike trebalo bi odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati s obzirom na načela europskog stupa socijalnih prava koja su relevantna za poduzeća, uključujući jednake mogućnosti za sve i radne uvjete. U Akcijskom planu za provedbu europskog stupa socijalnih prava donesenome u ožujku 2021. poziva se na strože zahtjeve za poduzeća u pogledu izvješćivanja o socijalnim pitanjima. U standardima izvješćivanja trebalo bi odrediti i informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati s obzirom na ljudska prava, temeljne slobode, demokratska načela i standarde utvrđene u Međunarodnoj povelji o ljudskim pravima i drugim temeljnim konvencijama UN-a o ljudskim pravima, Deklaraciji Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu, temeljnim konvencijama Međunarodne organizacije rada i Povelji Europske unije o temeljnim pravima.

(44) Korisnicima su potrebne informacije o upravljačkim čimbenicima. Upravljački čimbenici koji su najvažniji korisnicima popisani su u mjerodavnim okvirima za izvješćivanje kao što su Globalna inicijativa za izvješćivanje i Radna skupina za objavljivanje financijskih informacija povezanih s klimatskim promjenama, kao i u mjerodavnim globalnim okvirima kao što su načela globalnog upravljanja Međunarodne mreže za korporativno upravljanje (ICGN) i načela OECD-a i skupine G-20 o korporativnom upravljanju. U standardima izvješćivanja o održivosti trebalo bi odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati o upravljačkim čimbenicima. Te bi informacije trebale obuhvaćati ulogu administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća s obzirom na pitanja održivosti te njihov pristup stručnom znanju i vještinama za izvršavanje te uloge na temelju vlastitog stručnog znanja ili zahvaljujući pristupu potrebnom stručnom znanju, kao i informacije o sustavima unutarnje kontrole te sustavima upravljanja rizicima kojima poduzeće raspolaže u vezi s postupkom izvješćivanja o održivosti.

Korisnicima su potrebne i informacije o korporativnoj kulturi poduzeća i pristupu poslovnoj etici, što su priznati elementi mjerodavnih okvira za korporativno upravljanje kao što su načela globalnog upravljanja Međunarodne mreže za korporativno upravljanje (ICGN), a to obuhvaća i informacije o borbi protiv korupcije i podmićivanja te o političkim angažmanima poduzeća, uključujući aktivnosti lobiranja. Informacije o upravljanju poduzećem i kvaliteti odnosa s klijentima, dobavljačima i zajednicama na koje utječu aktivnosti poduzeća pomažu korisnicima da razumiju rizike poduzeća i njegove učinke na pitanja održivosti. Informacije o odnosima s dobavljačima uključuju prakse plaćanja s obzirom na datum ili razdoblje plaćanja, kamatnu stopu na zakašnjelo plaćanje ili naknadu troškova naplate iz Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća³⁹ o kašnjenju u plaćanju u poslovnim transakcijama. Svake su godine tisuće poduzeća, osobito MSP-ovi, pod administrativnim i financijskim opterećenjem jer im se plaća sa zakašnjenjem ili im se uopće ne plati. Zakašnjela plaćanja u konačnici uzrokuju nesolventnost i stečaj, s pogubnim učincima na sve dijelove lanaca vrijednosti. Povećanje opsega informacija o praksama plaćanja trebalo bi potaknuti druga poduzeća da identificiraju brze i pouzdane platitelje, otkriju nepoštene prakse plaćanja, pristupe informacijama o poduzećima s kojima posluju i pregovaraju o poštenijim uvjetima plaćanja.

- (45) Standardima izvješćivanja trebalo bi promicati cjelovitiji pogled na sve informacije koje poduzeća objavljuju u izvješću posloводства kako bi korisnici tih informacija bolje razumjeli razvoj, poslovne rezultate, položaj i učinak poduzeća. U okviru tih standarda trebalo bi, prema potrebi, razlikovati informacije koje bi poduzeća trebala objaviti pri izvješćivanju na pojedinačnoj i na konsolidiranoj razini. Ti bi standardi trebali sadržavati i smjernice za poduzeća o provedenom postupku utvrđivanja informacija o održivosti koje bi trebalo uključiti u izvješće posloводства jer bi se od poduzeća trebalo zahtijevati da objavljuje samo informacije koje su relevantne za razumijevanje njegovih učinaka na pitanja održivosti i informacije koje su relevantne za razumijevanje načina na koji pitanja održivosti utječu na njegov razvoj, poslovne rezultate i položaj.

³⁹ Direktiva 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (SL L 48, 23.2.2011., str. 1.).

- (46) Poduzeća u istom sektoru često su izložena sličnim rizicima za održivost i često slično utječu na društvo i okoliš. Usporedbe poduzeća iz istog sektora posebno su korisne ulagačima i drugim korisnicima informacija o održivosti. U standardima izvješćivanja o održivosti koje donese Komisija trebalo bi stoga odrediti informacije koje bi trebala objavljivati poduzeća u svim sektorima i informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati ovisno o sektoru djelatnosti u kojem posluju. U standardima bi trebalo uzeti u obzir i moguće poteškoće za poduzeća pri prikupljanju informacija od aktera u cijelom lancu vrijednosti, posebno od dobavljača MSP-ova i dobavljača na tržištima u nastajanju i u gospodarstvima u nastajanju.
- (47) Kako bi se pravodobno odgovorilo na potrebe korisnika za informacijama, a osobito na hitne potrebe za informacijama sudionika na financijskim tržištima na koje se primjenjuju zahtjevi iz delegiranih akata donesenih na temelju članka 4. stavaka 6. i 7. Uredbe (EU) 2019/2088, Komisija bi trebala prvi skup standarda izvješćivanja donijeti do 31. listopada 2022. U tom bi skupu standarda izvješćivanja trebalo odrediti informacije koje bi poduzeća trebala objavljivati u vezi sa svim područjima izvješćivanja i pitanjima održivosti te one koje su potrebne sudionicima na financijskom tržištu kako bi ispunili obveze objave iz Uredbe (EU) 2019/2088. Komisija bi najkasnije do 31. listopada 2023. trebala donijeti drugi skup standarda izvješćivanja u kojem bi se odredile dodatne informacije koje bi poduzeća prema potrebi trebala objavljivati o pitanjima održivosti i područjima izvješćivanja te informacije specifične za sektor u kojem poduzeće posluje. Komisija bi svake tri godine trebala preispitati standarde, uključujući standarde za MSP-ove, kako bi uzela u obzir relevantne promjene, uključujući promjene međunarodnih standarda.

(48) Direktivom 2013/34/EU ne zahtijeva se da se izvješće posloводства dostavlja u digitalnom formatu, što narušava lakoću pronalaženja i iskoristivost informacija o kojima se izvješćuje. Korisnici informacija o održivosti sve češće očekuju da će takve informacije biti lako dostupne i strojno čitljive u digitalnim formatima. Digitalizacija stvara prilike za učinkovitije iskorištavanje informacija i ima potencijal za znatne uštede za korisnike i za poduzeća. Stoga bi se trebalo zahtijevati da poduzeća svoje izvješće posloводства pripreme u formatu iz članka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815⁴⁰, odnosno formatu XHTML, a da se informacije o održivosti, uključujući one čija se objava zahtijeva člankom 8. Uredbe (EU) 2020/852, opisno označavaju u skladu s formatom iz navedene delegirane uredbe nakon što se on utvrdi. Bit će potrebna digitalna taksonomija prema Unijinim standardima izvješćivanja o održivosti kako bi se omogućilo označavanje informacija o kojima se izvješćuje u skladu s tim standardima. Te bi zahtjeve trebalo uključiti u rad na digitalizaciji koji je Komisija najavila u svojoj komunikaciji naslovljenoj „Europska strategija za podatke”⁴¹ i u Komunikaciji o strategiji za digitalne financije za EU⁴². Ti zahtjevi dopunjuju i stvaranje europske jedinstvene pristupne točke za javne korporativne informacije kako je predviđeno u akcijskom planu za uniju tržišta kapitala, u kojim se također razmatra potreba za strukturiranim podacima.

⁴⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/815 od 17. prosinca 2018. o dopuni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju jedinstvenog elektroničkog formata za izvješćavanje (SL L 143, 29.5.2019., str. 1.).

⁴¹ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data>

⁴² https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

- (49) Kako bi se omogućilo da se u europsku jedinstvenu pristupnu točku uključe informacije o održivosti o kojima se izvješćuje, države članice trebale bi se pobrinuti za to da poduzeća čiji vrijednosni papiri nisu uvršteni na burzu na uređenim tržištima objavljuju svoje izvješće posloводства, što uključuje izvješćivanje o održivosti, u elektroničkom formatu propisanom Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2019/815.
- (50) Člankom 19.a stavkom 4. Direktive 2013/34/EU državama članicama se omogućuje da izuzmu poduzeća od obveze uključivanja nefinancijskog izvještaja koji se zahtijeva člankom 19.a stavkom 1. u izvješće posloводства. Države članice to mogu učiniti ako dotično poduzeće sastavlja zaseban izvještaj koji se objavljuje zajedno s izvješćem posloводства u skladu s člankom 30. te direktive ili ako je taj izvještaj javno dostupan na internetskim stranicama poduzeća u razumnom roku od najviše šest mjeseci od datuma bilance i ako se na njega upućuje u izvješću posloводства. Ista mogućnost postoji za konsolidirani nefinancijski izvještaj iz članka 29.a stavka 4. Direktive 2013/34/EU. Dvadeset država članica iskoristilo je tu mogućnost. Međutim, mogućnost objavljivanja zasebnog izvješća ograničava dostupnost informacija koje povezuju financijske informacije i informacije o pitanjima održivosti. Ograničava i lakoću pronalaženja i pristupačnost informacija korisnicima, osobito ulagačima, koje zanimaju i financijske informacije i informacije o održivosti. Taj se problem pogoršava ako pritom financijske informacije i informacije o održivosti mogu biti objavljene u različitom trenutku. Objava u zasebnom izvještaju ujedno može stvoriti dojam, interno i eksterno, da su informacije o održivosti manje relevantne, što može imati negativan učinak na percipiranu pouzdanost informacija. Stoga bi poduzeća trebala objavljivati informacije o održivosti u jasno prepoznatljivom posebnom odjeljku izvješća posloводства, a državama članicama više ne bi trebalo dopustiti da izuzimaju poduzeća od obveze uključivanja informacija o pitanjima održivosti u izvješće posloводства.

Takva obveza doprinosi pojašnjenju uloge nadležnih nacionalnih tijela u nadzoru izvješćivanja o održivosti u okviru izvješća posloводства, u skladu s Direktivom 2004/109/EZ. Osim toga, poduzeća koja su dužna izvješćivati o informacijama o održivosti ni u kojem slučaju ne bi trebala biti izuzeta od obveze objavljivanja izvješća posloводства jer je važno osigurati da informacije o održivosti budu javno dostupne.

- (51) Člankom 20. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na burzu na uređenim tržištima u svoje izvješće posloводства uključe izvješće o korporativnom upravljanju, koje među ostalim informacijama mora sadržavati opis politike raznolikosti koju poduzeće primjenjuje u vezi sa svojim administrativnim, upravljačkim i nadzornim tijelima. Prema članku 20. Direktive 2013/34/EU poduzeća imaju slobodu odlučivanja o kojim će aspektima raznolikosti izvješćivati. Poduzeća nisu izričito obvezana na uključivanje informacija o nekom određenom aspektu raznolikosti. Kako bi se napredovalo prema ravnomjernoj rodnoj zastupljenosti u donošenju gospodarskih odluka, potrebno je osigurati da poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na burzu na uređenim tržištima uvijek izvješćuju o svojim politikama rodne raznolikosti i njihovoj provedbi. Međutim, kako bi se izbjeglo nepotrebno administrativno opterećenje, ta bi poduzeća trebala imati mogućnost izvješćivanja o nekim informacijama iz članka 20. Direktive 2013/34/EU zajedno s drugim informacijama o održivosti. Odluče li tako postupiti, izvješće o korporativnom upravljanju treba uključivati upućivanje na izvješćivanje poduzeća o održivosti, a informacije u skladu s člankom 20. Direktive 2013/34/EU trebale bi i dalje podlijevati zahtjevima o provjeri izvješća o korporativnom upravljanju.

- (52) Člankom 33. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da države članice osiguravaju da su članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća kolektivno odgovorni da se (konsolidirani) godišnji financijski izvještaji, (konsolidirano) izvješće posloводства i (konsolidirano) izvješće o korporativnom upravljanju sastavljaju i objavljuju u skladu sa zahtjevima iz te direktive. Tu kolektivnu odgovornost trebalo bi proširiti na zahtjeve za digitalizaciju iz Delegirane uredbe (EU) 2019/815, na zahtjev za poštovanje Unijinih standarda izvješćivanja o održivosti i na zahtjev za opisno označavanje u izvješćivanju o održivosti.
- (53) Profesija provjere razlikuje postupke ograničene i razumne provjere. Zaključak postupka ograničene provjere obično se izražava negativno tako da se navodi da revizor nije utvrdio ništa zbog čega bi zaključio da je predmet ispitivanja značajno pogrešno prikazan. Revizor provodi manje testova nego u postupku razumne provjere. Količina posla za postupak ograničene provjere stoga je manja nego za razumnu provjeru. Rad u okviru postupka razumne provjere podrazumijeva opsežne postupke, uključujući razmatranje unutarnjih kontrola poduzeća koje izvješćuje i znatna ispitivanja, te je stoga znatno veći nego u okviru postupka ograničene provjere. Zaključak te vrste postupka obično se izražava potvrdno i u njemu se daje mišljenje o mjerenju predmeta ispitivanja u odnosu na prethodno utvrđene kriterije. Člankom 19.a stavkom 5. i člankom 29.a stavkom 5. Direktive 2013/34/EU zahtijeva se da države članice osiguravaju da ovlašteni revizor ili revizorsko društvo provjeri je li dostavljen nefinancijski izvještaj ili zaseban izvještaj. Ne zahtijeva se da neovisni pružatelj usluga provjere provjerava informacije iako je državama članicama dopušteno da zatraže takvu provjeru ako to žele.

Nedostatak zahtjeva za provjeru izvješćivanja o održivosti, za razliku od zahtjeva da ovlašteni revizor provodi postupak razumne provjere financijskih izvještaja, ugrozio bi vjerodostojnost objavljenih informacija o održivosti pa se stoga ne bi odgovorilo na potrebe predviđenih korisnika tih informacija. Iako je cilj slična razina provjere financijskog izvješćivanja i izvješćivanja o održivosti, nedostatak zajednički dogovorenog standarda za provjeru izvješćivanja o održivosti stvara rizik od različitih tumačenja i očekivanja o tome od čega bi se sastojao postupak razumne provjere za različite kategorije informacija o održivosti, posebno s obzirom na objave usmjerene na budućnost i kvalitativne objave. Stoga bi trebalo razmotriti progresivan pristup poboljšanju potrebne razine provjere informacija o održivosti, počevši od obveze ovlaštenog revizora ili revizorskog društva da izrazi mišljenje o usklađenosti izvješćivanja o održivosti sa zahtjevima Unije na temelju postupka ograničene provjere. To bi mišljenje trebalo obuhvatiti usklađenost izvješćivanja o održivosti s Unijanim standardima izvješćivanja o održivosti, postupak koji poduzeće provodi kako bi utvrdilo informacije o kojima se izvješćuje na temelju standarda izvješćivanja o održivosti i usklađenost sa zahtjevom za opisno označavanje u izvješćivanju o održivosti. Revizor bi trebao procijeniti i je li izvješćivanje poduzeća u skladu sa zahtjevima za izvješćivanje iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852.

Kako bi se zajamčilo zajedničko razumijevanje o tome od čega bi se sastojao postupak razumne provjere, i očekivanja u tom smislu, od ovlaštenog revizora ili revizorskog društva trebalo bi zahtijevati da na temelju postupka razumne provjere izraze mišljenje o usklađenosti izvješćivanja o održivosti sa zahtjevima Unije kada Komisija donese standarde za razumnu provjeru izvješćivanja o održivosti šest godina nakon prve primjene zahtjevâ za provjeru i izvješćivanje. Postupnim prelaskom s ograničene na razumnu provjeru omogućio bi se i progresivan razvoj tržišta provjere informacija o održivosti i praksi izvješćivanja poduzeća. Naposljetku, tim progresivnim pristupom postupno bi se povećavali troškovi poduzeća koja izvješćuju jer je razumna provjera skuplja od ograničene. Ako to žele, poduzeća koja podliježu zahtjevima za izvješćivanje o održivosti mogu odlučiti da se mišljenje o njihovom izvješćivanju o održivosti temelji na postupku razumne provjere te bi se u tom slučaju smatralo da su ispunila obvezu da dobiju mišljenje na temelju postupka ograničene provjere. Potrebno je napomenuti da je mišljenje o razumnoj provjeri na temelju informacija usmjerenih na budućnost isključivo provjera da su takve informacije pripremljene u skladu s primjenjivim standardima.

(54) Ovlašteni revizori ili revizorska društva već provjeravaju financijske izvještaje i izvješća posloводства. Provjera izvješćivanja o održivosti koju bi provodili ovlašteni revizori ili revizorska društva doprinijela bi povezanosti i usklađenosti financijskih informacija i informacija o održivosti, što je posebno važno za korisnike informacija o održivosti. Međutim, postoji rizik daljnje koncentracije revizorskog tržišta, što bi moglo ugroziti neovisnost revizora i povećati naknade za reviziju ili naknade povezane s postupcima provjere izvješćivanja o održivosti. Stoga je poželjno poduzećima ponuditi veći izbor neovisnih pružatelja usluga provjere izvješćivanja o održivosti. Stoga bi državama članicama trebalo omogućiti da akreditiraju neovisne pružatelje usluga provjere u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁴³ za davanje mišljenja o izvješćivanju o održivosti, koje bi trebalo objaviti zajedno s izvješćem posloводства. Osim toga, državama članicama trebalo bi dati mogućnost da dopuste ovlaštenom revizoru **ili više njih** koji nisu revizori koji provode zakonsku reviziju financijskih izvještaja da izraze mišljenje o izvješćivanju o održivosti. Nadalje, dopuste li neovisnim pružateljima usluga provjere da provode provjeru izvješćivanja o održivosti, države članice trebale bi istodobno revizoru ili više njih koji nisu revizori koji provode zakonsku reviziju financijskih izvještaja dopustiti da izraze mišljenje o izvješćivanju o održivosti.

⁴³ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

Države članice trebale bi utvrditi zahtjeve kojima se osiguravaju kvaliteta postupka provjere koji provode neovisni pružatelji usluga provjere i dosljedni ishodi provjere izvješćivanja o održivosti. Stoga bi svi neovisni pružatelji usluga provjere trebali podlijegati zahtjevima koji su jednakovrijedni onima utvrđenima u Direktivi 2006/43/EZ u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti, uz istodobnu prilagodbu značajkama neovisnih pružatelja usluga provjere koji ne provode zakonske revizije. Konkretno, države članice trebale bi utvrditi jednakovrijedne zahtjeve u pogledu osposobljavanja i ispita, stalnog obrazovanja, sustava osiguranja kvalitete, profesionalne etike, neovisnosti, objektivnosti, povjerljivosti i službene tajne, imenovanja i razrješenja, organizacije rada neovisnih pružatelja usluga provjere, istraga i sankcija te izvješćivanja o nepravilnostima. Time će se zajamčiti i ravnopravni uvjeti za sve osobe i društva kojima države članice dopuste davanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti, uključujući ovlaštene revizore. Ako poduzeće zatraži mišljenje o svojem izvješćivanju o održivosti od akreditiranog neovisnog pružatelja usluga provjere koji nije ovlašten revizor, ne bi to mišljenje trebalo dodatno zatražiti i od ovlaštenog revizora. Neovisnim pružateljima usluga provjere koje je država članica već akreditirala za provjeru izvješćivanja o održivosti i dalje bi trebalo biti dopušteno provoditi postupke provjere izvješćivanja o održivosti. Jednako tako, države članice trebale bi osigurati da neovisni pružatelji usluga provjere koji se do datuma početka primjene novih zahtjeva u pogledu osposobljavanja i ispita nalaze u postupku akreditacije ne podliježu tim novim zahtjevima za akreditaciju pod uvjetom da taj postupak dovrše u roku od sljedeće dvije godine. Međutim, države članice trebale bi osigurati da svi neovisni pružatelji usluga provjere koje je neka država članica akreditirala za provjeru izvješćivanja o održivosti prije isteka dvije godine od početka primjene novih zahtjeva za akreditaciju steknu potrebno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvješćivanja o održivosti putem stalnog stručnog obrazovanja.

- (55) Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁴ utvrđuju se pravila koja se odnose na zakonsku reviziju godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja. Potrebno je osigurati da se na reviziju financijskih izvještaja i provjeru izvješćivanja o održivosti koju obavlja ovlašteni revizor primjenjuju usklađena pravila. Direktiva 2006/43/EZ trebala bi se primjenjivati kada mišljenje o izvješćivanju o održivosti daje ovlašteni revizor ili revizorsko društvo.
- (56) Pravilima o odobravanju i priznavanju ovlaštenih revizora i revizorskih društava trebalo bi omogućiti dodatno kvalificiranje ovlaštenih revizora za provjeru izvješćivanja o održivosti. Države članice trebale bi osigurati da ovlašteni revizori koji žele steći kvalifikaciju za provjeru izvješćivanja o održivosti imaju potrebnu razinu teorijskog znanja o temama relevantnima za provjeru izvješćivanja o održivosti i sposobnost primjene takvih znanja u praksi. Međutim, ovlaštenim revizorima koje je država članica već odobrila ili priznala trebalo bi omogućiti daljnje obavljanje postupaka provjere izvješćivanja o održivosti. Jednako tako, države članice trebale bi osigurati da fizičke osobe koje se nalaze u postupku odobrenja do datuma početka primjene tih novih zahtjeva za provjeru izvješćivanja o održivosti ne podliježu tim zahtjevima pod uvjetom da taj postupak dovrše u roku od sljedeće dvije godine. Međutim, države članice trebale bi osigurati da ovlašteni revizori kojima je izdano odobrenje za rad prije isteka dvije godine od početka primjene novih zahtjeva i koji žele provoditi postupke provjere izvješćivanja o održivosti steknu potrebno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvješćivanja o održivosti putem stalnog stručnog obrazovanja. Fizičke osobe koje odluče zatražiti izdavanje odobrenja za rad samo kao ovlašteni revizori za financijsku reviziju mogu naknadno odlučiti steći kvalifikaciju za provjeru izvješćivanja o održivosti.

⁴⁴ Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.).

Kako bi to učinili, trebali bi ispuniti potrebne zahtjeve koje su utvrdile države članice kako bi se osiguralo da ovlašteni revizori koji žele steći kvalifikaciju za provjeru izvješćivanja o održivosti imaju potrebnu razinu teorijskog znanja o temama relevantnima za provjeru izvješćivanja o održivosti i sposobnost primjene tog znanja u praksi. Stoga bi u tom trenutku trebali dovršiti osam mjeseci praktičnog osposobljavanja u području provjere godišnjeg i konsolidiranog izvješćivanja o održivosti ili drugih usluga povezanih s održivosti.

- (57) Trebalo bi osigurati usklađenost zahtjeva uvedenih za revizore u pogledu njihova rada na zakonskoj reviziji i provjeri izvješćivanja o održivosti. Stoga bi trebalo utvrditi da bi trebao postojati barem jedan glavni partner za održivost koji je aktivno uključen u provedbu provjere izvješćivanja o održivosti. Od ovlaštenih revizora trebalo bi zahtijevati da pri provjeri izvješćivanja o održivosti posvete dovoljno vremena tom postupku i dodijele dovoljno resursa kako bi mogli primjereno obaviti svoje dužnosti. Naposljetku, u evidenciji računa klijenta trebalo bi iskazivati naknade naplaćene za provjeru izvješćivanja o održivosti i izraditi spis o provjeri koji bi sadržavao informacije povezane s provjerom izvješćivanja o održivosti. Ako isti ovlašteni revizor provodi zakonsku reviziju godišnjih financijskih izvještaja i provjeru izvješćivanja o održivosti, spis o provjeri može se uključiti u revizorski spis. Međutim, zahtjevi uvedeni za ovlaštene revizore u vezi s provjerom izvješćivanja o održivosti trebali bi se primjenjivati samo na ovlaštene revizore koji provode provjeru izvješćivanja o održivosti.
- (58) Člankom 25. Direktive 2006/43/EZ zahtijeva se da države članice osiguraju postojanje primjerenih pravila kako bi se izbjeglo da naknade za zakonske revizije ovise o ili ih određuje pružanje dodatnih usluga tijelu nad kojim se obavlja revizija odnosno kako bi se izbjeglo da se temelje na bilo kojem obliku uvjetovanosti. Člancima od 21. do 24. te direktive također se zahtijeva da države članice osiguravaju da se ovlašteni revizori koji obavljaju zakonsku reviziju pridržavaju pravila o profesionalnoj etici, neovisnosti, objektivnosti, povjerljivosti i službenoj tajni. Radi usklađenosti primjereno je ta pravila proširiti na rad ovlaštenih revizora u okviru provjere izvješćivanja o održivosti.

- (59) Kako bi se osigurala ujednačena praksa provjere i visokokvalitetna provjera izvješćivanja o održivosti u cijeloj Uniji, Komisiju bi trebalo ovlastiti da delegiranim aktima donese standarde provjere održivosti. Državama članicama trebala bi se pružiti mogućnost da primjenjuju nacionalne standarde, postupke provjere ili zahtjeve za provjeru dok Komisija ne donese standard provjere kojim se uređuje to pitanje. Tim standardima provjere trebalo bi utvrditi postupke koje revizor provodi kako bi donio zaključke o provjeri izvješćivanja o održivosti. Kako bi se olakšalo usklađivanje provjere izvješćivanja o održivosti u svim državama članicama, Odbor europskih tijela za nadzor revizije (CEAOB) potiče se da donese neobvezujuće smjernice za utvrđivanje postupaka koje treba provesti pri izražavanju mišljenja o izvješćivanju o održivosti dok Komisija ne donese standard provjere kojim se uređuje to pitanje.
- (60) Člankom 27. Direktive 2006/43/EZ utvrđuju se pravila o zakonskoj reviziji grupe poduzeća. Slična pravila trebala bi se utvrditi za provjeru konsolidiranog izvješćivanja o održivosti.
- (61) Člankom 28. Direktive 2006/43/EZ zahtijeva se da ovlaštene revizori ili revizorska društva predstave rezultate svoje zakonske revizije u revizorskom izvješću. Slična pravila trebala bi se utvrditi za provjeru izvješćivanja o održivosti. Rezultati postupka trebali bi se predstaviti u izvješću o provjeri. Ako isti ovlaštene revizor provodi zakonsku reviziju godišnjih financijskih izvještaja i provjeru izvješćivanja o održivosti, informacije o postupku provjere izvješćivanja o održivosti mogu se predstaviti u revizorskom izvješću.

- (62) Člankom 29. Direktive 2006/43/EZ zahtijeva se da države članice uspostave sustav ispitivanja osiguranja kvalitete ovlaštenih revizora i revizorskih društava. Kako bi se osigurala provedba ispitivanja osiguranja kvalitete i za provjere izvješćivanja o održivosti, kao i to da osobe koje provode ispitivanje osiguranja kvalitete posjeduju odgovarajuće stručno obrazovanje i relevantno iskustvo u provjeri izvješćivanja o održivosti i izvješćivanju o održivosti, taj zahtjev za uspostavljanje sustava ispitivanja osiguranja kvalitete trebalo bi proširiti i na provjeru izvješćivanja o održivosti. U prijelaznom razdoblju, do 31. prosinca 2025., osobe koje provode ispitivanja osiguranja kvalitete povezana s provjerom izvješćivanja o održivosti trebale bi biti izuzete od zahtjeva da posjeduju relevantno iskustvo u provjeri izvješćivanja o održivosti i izvješćivanju o održivosti ili drugim uslugama povezanim s održivosti.
- (63) U poglavlju VII. Direktive 2006/43/EZ zahtijeva se da države članice uspostave sustav istražnih radnji i sankcija za ovlaštene revizore i revizorska društva koji provode zakonske revizije. U poglavlju VIII. te direktive zahtijeva se da države članice uspostave djelotvoran sustav javnog nadzora te osiguraju da se regulatornim aranžmanima za sustave javnog nadzora omogući djelotvorna suradnja na razini Unije u vezi s aktivnostima nadzora država članica. Te bi zahtjeve trebalo proširiti na ovlaštene revizore i revizorska društva koji provode postupke provjere izvješćivanja o održivosti kako bi se osigurala usklađenost istraga, sankcija i nadzornih okvira uspostavljenih za rad revizora u okviru zakonske revizije i provjere izvješćivanja o održivosti.

- (64) U člancima 37. i 38. Direktive 2006/43/EZ navode se pravila o postavljanju i razrješenju ovlaštenih revizora i revizorskih društava koji provode zakonsku reviziju. Ta bi pravila trebalo proširiti na provjeru izvješćivanja o održivosti kako bi se osigurala usklađenost pravila uvedenih za revizore u pogledu njihova rada u okviru zakonske revizije i provjere izvješćivanja o održivosti.
- (65) Člankom 39. Direktive 2006/43/EZ zahtijeva se da države članice osiguraju da svaki subjekt od javnog interesa ima revizorski odbor i utvrđuju njegovi zadaci s obzirom na zakonsku reviziju. Tom revizorskom odboru trebalo bi dodijeliti određene zadatke u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti. Ti bi zadaci trebali uključivati obvezu da se upravno ili nadzorno tijelo subjekta koji je predmet revizije obavijesti o ishodu provjere izvješćivanja o održivosti te da mu se objasni na koji je način odbor za reviziju doprinio cjelovitosti izvješćivanja o održivosti i koja je bila uloga odbora u tom postupku. Državama članicama trebalo bi se omogućiti da dopuste da funkcije dodijeljene revizorskom odboru koje se odnose na izvješćivanje o održivosti i provjeru izvješćivanja o održivosti obavlja upravno ili nadzorno tijelo kao cjelina ili posebno tijelo koje je osnovalo upravno ili nadzorno tijelo.
- (66) U članku 45. Direktive 2006/43/EZ navode se zahtjevi za registraciju i nadzor nad revizorima i revizorskim subjektima iz trećih zemalja. Kako bi se osigurao usklađen okvir za rad revizora pri obavljanju zakonske revizije i provjere izvješćivanja o održivosti, potrebno je proširiti te zahtjeve na provjeru izvješćivanja o održivosti.

(67) Uredba (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁵ primjenjuje se na ovlaštene revizore i revizorska društva koji obavljaju zakonske revizije subjekata od javnog interesa. Kako bi se osigurala neovisnost ovlaštenog revizora pri provedbi zakonske revizije, tom se uredbom uspostavlja ograničenje naknada koje može primiti za druge usluge. Važno je pojasniti da se provjera izvješćivanja o održivosti ne bi trebala uzimati u obzir pri izračunu tog ograničenja. Nadalje, člankom 5. te uredbe zabranjuje se pružanje određenih nerevizorskih usluga u određenim razdobljima kada ovlašteni revizor provodi financijsku reviziju. Usluge povezane s pripremom izvješćivanja o održivosti, uključujući sve usluge savjetovanja, trebalo bi smatrati zabranjenim uslugama tijekom razdoblja propisanog tom uredbom. Te bi se zabrane trebale primjenjivati u svim slučajevima u kojima ovlašteni revizor provodi zakonsku reviziju financijskih izvještaja. Kako bi se osigurala neovisnost ovlaštenog revizora, određene nerevizorske usluge također bi trebale biti zabranjene kada ovlašteni revizor provodi provjeru izvješćivanja o održivosti. Člankom 7. Uredbe (EU) br. 537/2014 zahtijeva se da ovlašteni revizori prijavljuju nepravilnosti subjektu koji je predmet revizije i, pod određenim okolnostima, tijelima koja su države članice odredile za istraživanje takvih nepravilnosti. Te bi obveze trebalo prema potrebi proširiti na ovlaštene revizore i revizorska društva s obzirom na njihov rad na provjeri izvješćivanja o održivosti subjekata od javnog interesa.

⁴⁵ Uredba (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.).

- (70) Člankom 24. Direktive 2004/109/EZ nacionalnim nadzornim tijelima dodjeljuje se zadatak praćenja usklađenosti poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na burzu na uređenim tržištima sa zahtjevima za korporativno izvješćivanje. U članku 4. te direktive navodi se sadržaj godišnjih financijskih izvještaja, ali nedostaje izričito upućivanje na članke 19.a i 29.a Direktive 2013/34/EU, kojima se zahtijeva priprema (konsolidiranog) nefinancijskog izvještaja. To podrazumijeva da nadležna nacionalna tijela nekih država članica nemaju zakonske ovlasti za nadziranje tih nefinancijskih izvještaja, posebno ako su objavljeni zasebno, izvan godišnjeg financijskog izvještaja, što države članice zasad mogu dopustiti. Stoga je u članak 4. stavak 5. Direktive 2004/109/EZ potrebno umetnuti upućivanje na izvješćivanje o održivosti. Potrebno je i zahtijevati da odgovorne osobe izdavatelja u godišnjem financijskom izvještaju potvrde da je prema njihovu saznanju izvješće posloводства sastavljeno u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti. Osim toga, s obzirom na to da su ti zahtjevi za izvješćivanje novi, Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala trebalo bi izdati smjernice za nadležna nacionalna tijela radi promicanja konvergentnog nadzora izvješćivanja o održivosti izdavatelja na koje se primjenjuje Direktiva 2004/109/EZ. Te bi se smjernice trebale primjenjivati samo na nadzor poduzeća čiji su vrijednosni papiri uvršteni na burzu na uređenim tržištima.

- (71) Države članice pozivaju se da procijene učinak svojih akata za prenošenje na MSP-ove kako bi osigurale da taj učinak ne bude nerazmjeran, pri čemu posebnu pozornost treba posvetiti mikropoduzećima i administrativnom opterećenju, te da objave rezultate takvih procjena. Države članice trebale bi razmotriti uvođenje mjera za potporu MSP-ovima u dobrovoljnoj primjeni pojednostavnjenih standarda izvješćivanja.
- (72) Direktivu 2013/34/EU, Direktivu 2004/109/EZ, Direktivu 2006/43/EZ i Uredbu (EU) br. 537/2014 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. dodaju se sljedeći stavci 3. i 3.a:

„3. Mjere za usklađenje propisane člancima 19.a, 29.a, 29.d, 30. i 33., člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa), člankom 34. stavcima 2. i 3. te člankom 51. ove Direktive primjenjuju se i na zakone i druge propise država članica koji se odnose na sljedeća poduzeća neovisno o njihovu pravnom obliku, pod uvjetom da su velika poduzeća ili mala i srednja poduzeća, što su poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a) ove Direktive:

- (a) osiguravajuća poduzeća u smislu članka 2. stavka 1. Direktive Vijeća 91/674/EEZ⁴⁶;
- (b) kreditne institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁷.

Države članice mogu odlučiti ne primjenjivati mjere za usklađenje iz prvog podstavka na poduzeća iz članka 2. stavka 5. točaka od 2. do 23. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁸.

⁴⁶ Direktiva Vijeća 91/674/EEZ od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima društava za osiguranje (SL L 374, 31.12.1991., str. 7.).

⁴⁷ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁴⁸ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

3.a Mjere za usklađenje propisane člancima 19.a, 29.a i 29.d ne primjenjuju se na financijske proizvode iz članka 2. stavka 12. točaka od (b) do (f) Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća, pod uvjetom da se financijskim proizvodom ne upravlja samostalno.”;

2. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. „Neto prihod” znači iznosi koji proizlaze iz prodaje proizvoda i pružanja usluga nakon što se odbiju rabati prodaje i porez na dodanu vrijednost te ostali porezi izravno povezani s prihodom. Za kreditne institucije iz članka 1. stavka 3. točke (b) ove Direktive „neto prihod” definira se u skladu s člankom 43. stavkom 2. točkom (c) Direktive Vijeća 1986/635; za osiguravajuća poduzeća iz članka 1. stavka 3. točke (a) ove Direktive „neto prihod” definira se u skladu s člankom 35. Direktive Vijeća 1991/674.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci od 17. do 20.:

„17. „Čimbenici održivosti” znači prava u području okoliša, socijalna i ljudska prava te upravljački čimbenici, uključujući čimbenike održivosti kako su definirani u članku 2. stavku 24. Uredbe (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁹.

18. „Izvješćivanje o održivosti” znači izvješćivanje o informacijama povezanim s pitanjima održivosti u skladu s člancima 19.a, 29.a i 29.d ove Direktive.

⁴⁹ Uredba (EU) 2019/2088 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (SL L 317, 9.12.2019., str. 1.).

19. „Ključni nematerijalni resursi” znači resursi bez fizičkog sadržaja o kojima u osnovi ovisi poslovni model poduzeća i koji su izvor stvaranja vrijednosti poduzeća”.
20. „Neovisni pružatelj usluga provjere” znači tijelo za ocjenjivanje sukladnosti akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća^{50*5} za određenu aktivnost ocjenjivanja sukladnosti iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) ove Direktive.”

2.a u članku 19. umeće se sljedeći podstavak:

„Velika poduzeća iz članka 3. stavka 4. i mala i srednja poduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 2. te članku 3. stavku 3., što su poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a), izvješćuju o informacijama o ključnim nematerijalnim resursima o kojima u osnovi ovisi poslovni model poduzeća te pojašnjavaju tu ovisnost, kao i to na koji su način ti resursi izvor stvaranja vrijednosti za poduzeće.”;

3. članak 19.a zamjenjuje se sljedećim:

⁵⁰ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).”;

„Članak 19.a

Izvyješćivanje o održivosti

1. Velika poduzeća iz članka 3. stavka 4. i mala i srednja poduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 2. i članku 3. stavku 3., što su poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a) i nisu mikro poduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 1., u izvješće posloводства uključuju informacije potrebne za razumijevanje učinaka poduzeća na pitanja održivosti, kao i informacije potrebne za razumijevanje kako pitanja održivosti utječu na razvoj, poslovne rezultate i položaj poduzeća.

Te su informacije jasno prepoznatljive u izvješću posloводства zahvaljujući tome što su navedene u posebnom odjeljku.

2. Informacije iz stavka 1. obuhvaćaju:

- (a) kratak opis poslovnog modela i strategije poduzeća, uključujući:
 - i. otpornost poslovnog modela i strategije poduzeća na rizike povezane s pitanjima održivosti;
 - ii. prilike za poduzeće povezane s pitanjima održivosti;
 - iii. planove kojima poduzeće namjerava osigurati usklađenost svojeg poslovnog modela i strategije s prelaskom na održivo gospodarstvo i ograničenjem globalnog zagrijavanja na 1,5 °C u skladu s Pariškim sporazumom;
 - iv. način na koji se u poslovnom modelu i strategiji poduzeća uzimaju u obzir interesi dionika poduzeća i učinci poduzeća na pitanja održivosti;

- v. način na koji se provodi strategija poduzeća s obzirom na pitanja održivosti;
- (b) opis ciljeva povezanih s pitanjima održivosti koje je poduzeće utvrdilo, kao i napretka poduzeća u ostvarenju tih ciljeva;
- (c) opis uloge administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela s obzirom na pitanja održivosti;
- (d) opis politika poduzeća u odnosu na pitanja održivosti;
- (e) opis:
 - i. postupka dubinske analize koji poduzeće provodi s obzirom na pitanja održivosti;
 - ii. glavnih stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka povezanih s lancem vrijednosti poduzeća, uključujući njegovo poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe;
 - iii. svih radnji koje je poduzeće provelo u cilju sprečavanja, ublažavanja ili saniranja stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka, kao i opis rezultata takvih radnji;
- (f) opis glavnih rizika za poduzeće povezanih s pitanjima održivosti, uključujući glavne ovisnosti poduzeća u vezi s takvim pitanjima, i načina na koji poduzeće upravlja tim rizicima;
- (g) pokazatelje relevantne za objave iz točaka od (a) do (f).

Poduzeća izvješćuju o provedenom postupku utvrđivanja informacija koje su uključili u izvješće posloводства u skladu sa stavkom 1., pri kojem uzimaju u obzir kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja.

3. Ako je primjenjivo, informacije iz stavaka 1. i 2. obuhvaćaju informacije o lancu vrijednosti poduzeća, što uključuje poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe poduzeća.

Ako je primjenjivo, informacije iz stavaka 1. i 2. obuhvaćaju i upućivanja na druge informacije u izvješću posloводства u skladu s člankom 19. i njihova dodatna objašnjenja te iznose iskazane u godišnjim financijskim izvještajima.

Države članice mogu dopustiti da se u iznimnim slučajevima izostave informacije o predstojećim događajima ili pitanjima tijekom pregovora ako bi, prema propisno obrazloženom mišljenju članova administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela koji djeluju u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom i snose kolektivnu odgovornost za to mišljenje, objava takvih informacija ozbiljno naštetila poslovnom položaju poduzeća, pod uvjetom da takvo izostavljanje ne onemogućuje pravedno i uravnoteženo razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja poduzeća te učinka njegove djelatnosti.

4. Poduzeća izvješćuju o informacijama iz stavaka od 1. do 3. u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti iz članka 29.b.
5. Odstupajući od članka 19.a stavaka od 2. do 4. i ne dovodeći u pitanje stavke 7. i 7.a, mala i srednja poduzeća iz stavka 1., male i nesložene institucije kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 145. Uredbe (EU) br. 575/2013 te vlastita društva za osiguranje kako su definirana u članku 13. stavku 2. Direktive 2009/138/EZ i vlastita društva za reosiguranje kako su definirana u članku 13. stavku 5. Direktive 2009/138/EZ mogu ograničiti svoje izvješćivanje o održivosti na sljedeće informacije:

- (a) kratak opis poslovnog modela i strategije poduzeća;
- (b) opis politika poduzeća u odnosu na pitanja održivosti;
- (c) glavne stvarne ili potencijalne štetne učinke poduzeća s obzirom na pitanja održivosti, kao i sve radnje koje su poduzete u cilju sprečavanja, ublažavanja ili saniranja takvih stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka;
- (d) glavne rizike za poduzeće povezane s pitanjima održivosti i način na koji poduzeće upravlja tim rizicima;
- (e) ključne pokazatelje potrebne za objave iz točaka od (a) do (d).

Mala i srednja poduzeća, male i nesložene institucije te vlastita društva za osiguranje i vlastita društva za reosiguranje koji primjenjuju ovo odstupanje izvješćuju u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća iz članka 29.c.

6. Smatra se da su poduzeća koja ispunjavaju zahtjeve utvrđene u stavcima od 1. do 4. i poduzeća koja primjenjuju odstupanje iz stavka 5. ispunila zahtjev utvrđen u članku 19. stavku 1. trećem podstavku.

7. Poduzeće („izuzeto poduzeće kći”) koje je poduzeće kći izuzima se od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ako su to poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirano izvješće posloводства matičnog poduzeća, sastavljeno u skladu s člancima 29. i 29.a. Poduzeće koje je poduzeće kći matičnog poduzeća koje ima poslovni nastan u trećoj zemlji također je izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ako su to poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirano izvješće posloводства tog matičnog poduzeća i ako je konsolidirano izvješće o održivosti sastavljeno na način koji je jednakovrijedan standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b ove Direktive, utvrđenima u skladu s relevantnim mjerama donesenima na temelju članka 23. stavka 4. prvog podstavka točke i. i članka 23. stavka 4. četvrtog podstavka Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁵¹.

Izuzeće iz podstavka 1. podliježe sljedećim uvjetima:

- i. izvješće posloводства izuzetog poduzeća kćeri sadržava sve sljedeće informacije:
 - (a) naziv i registrirano sjedište matičnog poduzeća koje izvješćuje o informacijama na razini grupe u skladu s člancima 29. i 29.a ove Direktive ili na način koji je jednakovrijedan standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b ove Direktive, utvrđenima u skladu s mjerama donesenima na temelju članka 23. stavka 4. prvog podstavka točke i. i članka 23. stavka 4. četvrtog podstavka Direktive 2004/109/EZ;

⁵¹ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (*SL L 390*, 31.12.2004., str. 38.).

- (b) internetske poveznice na konsolidirano izvješće posloводства matičnog poduzeća iz prvog podstavka i na mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) ove Direktive ili na mišljenje iz točke ii. ovog podstavka;
 - (c) činjenicu da je poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ovog članka;
- ii. Kada matično poduzeće iz prvog podstavka ima poslovni nastan u trećoj zemlji, njegovo konsolidirano izvješće posloводства i mišljenje utemeljeno na postupku razumne provjere, koje je dala osoba ili više njih odnosno društvo ili više njih koji imaju odobrenje za davanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti na temelju nacionalnog prava koje se primjenjuje na poduzeće koje je sastavilo to konsolidirano izvješće posloводства, objavljuju se u skladu s člankom 30., na način propisan pravom države članice koje se primjenjuje na izuzeto poduzeće kći.

Država članica čije se pravo primjenjuje na izuzeto poduzeće kći može zahtijevati da konsolidirano izvješće posloводства matičnog poduzeća bude objavljeno na jeziku koji ona prihvaća te da svaki potreban prijevod na te jezike bude ovjeren.

Poduzeća koja su izuzeta od pripreme izvješća posloводства u skladu s člankom 37. ove Direktive ne trebaju dostaviti informacije iz drugog podstavka točke i. podtočaka (a), (b) i (c), pod uvjetom da objavljuju konsolidirano izvješće posloводства iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 37. ove Direktive.

Za potrebe prvog podstavka i ako se primjenjuje članak 10. Uredbe (EU) br. 575/2013, s kreditnim institucijama iz članka 1. stavka 3. točke (b) ove Direktive koje su stalno povezane sa središnjim tijelom koje ih nadzire pod uvjetima utvrđenima u tom istom članku postupa se kao s poduzećima kćerima središnjeg tijela.

Za potrebe prvog podstavka, s osiguravajuim poduzećima iz članka 1. stavka 3. točke (a) ove Direktive koja su dio grupe na temelju odnosa iz članka 212. stavka 1. točke (c) podtočke ii. Direktive 2009/138/EZ koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c) te direktive postupa se kao s poduzećima kćerima matičnog poduzeća te grupe.

- 7.a Izuzeće iz stavka 7. primjenjuje se i na subjekte od javnog interesa koji podliježu zahtjevima iz ovog članka.”;

[premješteno pod poglavlje 6.a kao 29.b i 29.c te pod poglavlje 6.b kao 29.d]

5. članak 20. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

- (a) točka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) opis politike raznolikosti koja se primjenjuje u vezi s administrativnim, upravljačkim i nadzornim tijelima poduzeća s obzirom na rod i druge aspekte, kao što su dob ili obrazovanje i profesionalno iskustvo, te ciljeve politike raznolikosti, način na koji se ona provodi i rezultate u razdoblju izvješćivanja. Ako se takva politika ne primjenjuje, u izvješću se navodi obrazloženje.”;

(b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Poduzeća na koja se primjenjuje članak 19.a mogu ispuniti obvezu utvrđenu u točki (g) prvog podstavka ovog članka ako informacije koje se zahtijevaju pod tom točkom uključe u izvješćivanje o održivosti i ako se upućivanje na njih uključi u izvješće o korporativnom upravljanju.”;

6. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) konsolidirane financijske izvještaje iz točke (a) i konsolidirano izvješće posloводства veće grupe poduzeća sastavlja matično poduzeće te grupe, u skladu s pravom države članice koje se primjenjuje na to matično poduzeće, u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a, ili u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002;”;

(b) u stavku 8. točka (b) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„i. u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a;”;

(c) u stavku 8. točka (b) podtočka iii. zamjenjuje se sljedećim:

„iii. na način koji je jednakovrijedan konsolidiranim financijskim izvještajima i konsolidiranim izvješćima posloводства sastavljenima u skladu s ovom Direktivom, osim zahtjeva utvrđenih u članku 29.a ili”;

7. članak 29.a zamjenjuje se sljedećim:

Konsolidirano izvješćivanje o održivosti

1. Matična poduzeća velike grupe iz članka 3. stavka 7. uključuju u konsolidirano izvješće posloводства informacije potrebne kako bi se razumjeli učinci grupe na pitanja održivosti i informacije potrebne kako bi se razumjelo na koji način pitanja održivosti utječu na razvoj, poslovne rezultate i položaj grupe.

Te su informacije jasno prepoznatljive u konsolidiranom izvješću posloводства zahvaljujući tome što su navedene u posebnom odjeljku.

2. Informacije iz stavka 1. obuhvaćaju:

(a) kratak opis poslovnog modela i strategije grupe, uključujući:

- i. otpornost poslovnog modela i strategije grupe na rizike povezane s pitanjima održivosti;
- ii. prilike za grupu povezane s pitanjima održivosti;
- iii. planove kojima grupa namjerava osigurati usklađenost svojeg poslovnog modela i strategije s prelaskom na održivo gospodarstvo i ograničenjem globalnog zagrijavanja na 1,5 °C u skladu s Pariškim sporazumom;
- iv. način na koji se u poslovnom modelu i strategiji grupe uzimaju u obzir interesi dionika grupe i učinci grupe na pitanja održivosti;
- v. način na koji se provodi strategija grupe s obzirom na pitanja održivosti;

- (b) opis ciljeva povezanih s pitanjima održivosti koje je grupa utvrdila, kao i napretka grupe u ostvarenju tih ciljeva;
- (c) opis uloge administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela s obzirom na pitanja održivosti;
- (d) opis politika grupe u odnosu na pitanja održivosti;
- (e) opis:
 - i. postupka dubinske analize koji grupa provodi s obzirom na pitanja održivosti;
 - ii. glavnih stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka povezanih s lancem vrijednosti grupe, uključujući njezino poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe;
 - iii. svih radnji koje je grupa poduzela u cilju sprečavanja, ublažavanja ili saniranja stvarnih ili potencijalnih štetnih učinaka, kao i opis rezultata takvih radnji;
- (f) opis glavnih rizika za grupu povezanih s pitanjima održivosti, uključujući glavne ovisnosti grupe u vezi s takvim pitanjima, i načina na koji grupa upravlja tim rizicima;
- (g) pokazatelje relevantne za objave iz točaka od (a) do (f).

Matična poduzeća izvješćuju o provedenom postupku utvrđivanja informacija koje su uključili u konsolidirano izvješće posloводства u skladu sa stavkom 1., pri kojem uzimaju u obzir kratkoročna, srednjoročna i dugoročna razdoblja.

3. Ako je primjenjivo, informacije iz stavaka 1. i 2. uključuju informacije o lancu vrijednosti grupe, uključujući njezino poslovanje, proizvode i usluge, poslovne odnose i lanac opskrbe.

Ako je primjenjivo, informacije iz stavaka 1. i 2. uključuju i upućivanja na druge informacije u konsolidiranom izvješću posloводства u skladu s člankom 29. ove Direktive i njihova dodatna objašnjenja te iznose iskazane u konsolidiranim financijskim izvještajima.

Države članice mogu dopustiti da se u iznimnim slučajevima izostave informacije o predstojećim događajima ili pitanjima tijekom pregovora ako bi, prema propisno obrazloženom mišljenju članova administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela koji djeluju u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene nacionalnim pravom i snose kolektivnu odgovornost za to mišljenje, objavlja takvih informacija ozbiljno naštetila poslovnom položaju grupe, pod uvjetom da takvo izostavljanje ne onemogućuje pravedno i uravnoteženo razumijevanje razvoja, poslovnih rezultata i položaja grupe te učinka njezine djelatnosti.

4. Matična poduzeća izvješćuju o informacijama iz stavaka od 1. do 3. u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti iz članka 29.b.
6. Smatra se da matično poduzeće koje ispunjava zahtjeve utvrđene u stavcima od 1. do 4. ispunjava i zahtjeve utvrđene u članku 19. stavku 1. trećem podstavku i članku 19.a.

7. Matično poduzeće („izuzeto matično poduzeće”) koje je ujedno poduzeće kći izuzima se od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ako su to izuzeto matično poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirano izvješće posloводства drugog poduzeća, sastavljeno u skladu s člankom 29. i ovim člankom. Matično poduzeće koje je poduzeće kći matičnog poduzeća s poslovnim nastanom u trećoj zemlji također je izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ako su to poduzeće i njegova poduzeća kćeri uključeni u konsolidirano izvješće posloводства tog matičnog poduzeća i ako je konsolidirano izvješće o održivosti sastavljeno na način koji je jednakovrijedan standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b., utvrđenima u skladu s relevantnim mjerama donesenima na temelju članka 23. stavka 4. prvog podstavka točke i. i članka 23. stavka 4. četvrtog podstavka Direktive 2004/109/EZ.

Izuzete iz podstavka 1. podliježe sljedećim uvjetima:

- i. izvješće posloводства izuzetog matičnog poduzeća sadržava sve sljedeće informacije:
 - (a) naziv i registrirano sjedište matičnog poduzeća koje izvješćuje o informacijama na razini grupe u skladu s člankom 29. i ovim člankom ili na način koji je jednakovrijedan standardima izvješćivanja o održivosti donesenima na temelju članka 29.b ove Direktive, utvrđenima u skladu s mjerama donesenima na temelju članka 23. stavka 4. prvog podstavka točke i. i članka 23. stavka 4. četvrtog podstavka Direktive 2004/109/EZ;
 - (b) internetske poveznice na konsolidirano izvješće posloводства matičnog poduzeća iz prvog podstavka i na mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) ove Direktive ili na mišljenje iz točke ii. ovog podstavka;

- (c) činjenicu da je matično poduzeće izuzeto od obveza utvrđenih u stavcima od 1. do 4. ovog članka.
- ii. kada matično poduzeće iz prvog podstavka ima poslovni nastan u trećoj zemlji, njegovo konsolidirano izvješće posloводства i mišljenje utemeljeno na postupku razumne provjere, koje su dali osoba ili više njih odnosno društvo ili više njih kojima je izdano odobrenje za davanje mišljenja o provjeri izvješćivanja o održivosti na temelju nacionalnog prava koje se primjenjuje na poduzeće koje je sastavilo to konsolidirano izvješće posloводства, objavljuju se u skladu s člankom 30., na način propisan pravom države članice koje se primjenjuje na izuzeto matično poduzeće.

Država članica čije se pravo primjenjuje na izuzeto matično poduzeće može zahtijevati da konsolidirano izvješće posloводства matičnog poduzeća bude objavljeno na jeziku koji ona prihvaća te da svaki potreban prijevod na te jezike bude ovjeren.

Matična poduzeća koja su izuzeta od pripreme izvješća posloводства u skladu s člankom 37. ove Direktive ne trebaju dostaviti informacije iz drugog podstavka točke i. podtočaka (a), (b) i (c), pod uvjetom da objavljuju konsolidirano izvješće posloводства iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 37. ove Direktive.

Za potrebe prvog podstavka, i ako se primjenjuje članak 10. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditne institucije iz članka 1. stavka 3. točke (b) ove Direktive koje su stalno povezane sa središnjim tijelom koje ih nadzire pod uvjetima utvrđenima u tom istom članku tretiraju se kao poduzeća kćeri središnjeg tijela.

Za potrebe prvog podstavka, s osiguravajuim poduzećima iz članka 1. stavka 3. točke (a) ove Direktive koja su dio grupe na temelju odnosa iz članka 212. stavka 1. točke (c) podtočke ii. Direktive 2009/138/EZ koja podliježe nadzoru grupe u skladu s člankom 213. stavkom 2. točkama (a), (b) i (c) te direktive postupa se kao s poduzećima kćerima matičnog poduzeća te grupe.

7.a Izuzeće iz stavka 7. primjenjuje se i na subjekte od javnog interesa koji podliježu zahtjevima iz ovog članka.

7.b dodani su članci 29.b i 29.c:

„Članak 29.b

Standardi izvješćivanja o održivosti

1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 49. kako bi se osigurali standardi izvješćivanja o održivosti. Tim standardima izvješćivanja o održivosti određuju se informacije o kojima poduzeća trebaju izvješćivati u skladu s člancima 19.a i 29.a i, prema potrebi, struktura za izvješćivanje o tim informacijama. Komisija posebno:

- (a) do 31. listopada 2022. donosi delegirane akte u kojima se određuju informacije o kojima poduzeća trebaju izvješćivati u skladu s člankom 19.a stavcima 1. i 2. te, prema potrebi, člankom 29.a stavcima 1. i 2., kao i barem informacije koje odgovaraju potrebama sudionika na financijskom tržištu podložnima obvezama objave iz Uredbe (EU) 2019/2088;
- (b) do 31. listopada 2023. donosi delegirane akte u kojima se određuju:
 - i. dodatne informacije o kojima poduzeća izvješćuju u vezi s pitanjima održivosti i područjima izvješćivanja iz članka 19.a stavka 2., prema potrebi;
 - ii. informacije o kojima poduzeća izvješćuju, a koje su specifične za sektor u kojem posluju.

Komisija najmanje svake tri godine od datuma početka primjene preispituje sve delegirane akte donesene na temelju ovog članka, uzimajući u obzir tehničke savjete Europske savjetodavne skupine za financijsko izvještavanje (EFRAG), i prema potrebi mijenja te delegirane akte kako bi se uzele u obzir relevantne promjene, uključujući promjene u pogledu međunarodnih standarda.

Komisija se najmanje jedanput godišnje savjetuje sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz članka 24. Uredbe (EU) 2020/852 i računovodstvenim regulatornim odborom iz članka 6. Uredbe (EZ) 1606/2002 o programu rada EFRAG-a u pogledu razvoja standarda izvješćivanja o održivosti.

2. Standardima izvješćivanja o održivosti iz stavka 1. zahtijeva se da informacije o kojima treba izvješćivati budu razumljive, relevantne, provjerljive, usporedive i vjerno predstavljene.

Standardima izvješćivanja o održivosti, uzimajući u obzir predmet određenog standarda:

- (a) određuju se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o sljedećim okolišnim čimbenicima:

- i. ublažavanju klimatskih promjena;
- ii. prilagodbi klimatskim promjenama;
- iii. vodenim i morskim resursima;
- iv. upotrebi resursa i kružnom gospodarstvu;
- v. zagađenju;
- vi. bioraznolikosti i ekosustavima;

- (b) određuju se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o sljedećim socijalnim čimbenicima i čimbenicima u području ljudskih prava:

- i. jednakim mogućnostima za sve, uključujući rodnu ravnopravnost i jednaku plaću za jednaki rad ili rad jednake vrijednosti, osposobljavanje i razvoj vještina te zapošljavanje i uključivanje osoba s invaliditetom;
- ii. radnim uvjetima, uključujući sigurno i prilagodljivo zaposlenje, plaće, socijalni dijalog, kolektivno pregovaranje i uključenost radnika, ravnotežu između poslovnog i privatnog života te zdravo, sigurno i dobro prilagođeno radno okruženje;

- iii. poštovanju ljudskih prava, temeljnih sloboda, demokratskih načela i standarda utvrđenih u Međunarodnoj povelji o ljudskim pravima i drugim temeljnim konvencijama UN-a o ljudskim pravima, Deklaraciji Međunarodne organizacije rada o temeljnim načelima i pravima na radu, temeljnim konvencijama Međunarodne organizacije rada i Povelji Europske unije o temeljnim pravima;
- (c) određuju se informacije koje poduzeća trebaju objavljivati o sljedećim upravljačkim čimbenicima:
- i. ulozi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela s obzirom na pitanja održivosti te njihovu stručnom znanju i vještinama za izvršavanje te uloge ili pristupu takvom stručnom znanju i vještinama;
 - i.a glavnim značajkama sustavâ unutarnje kontrole i upravljanja rizicima poduzeća u odnosu na postupak izvješćivanja o održivosti;
 - ii. poslovnoj etici i korporativnoj kulturi, uključujući borbu protiv korupcije i podmićivanja;
 - iii. političkim angažmanima poduzeća, uključujući njegove aktivnosti lobiranja;
 - iv. upravljanju i kvaliteti odnosa s klijentima, dobavljačima i zajednicama na koje utječu aktivnosti poduzeća, uključujući prakse plaćanja;

[premješteno pod podtočku i.a]

- 2.a U standardima izvješćivanja o održivosti određuju se informacije usmjerene na budućnost i retrospektivne informacije te, prema potrebi, kvalitativne i kvantitativne informacije o kojima poduzeća trebaju izvješćivati.

- 2.b U standardima se uzimaju u obzir i poteškoće na koje poduzeća mogu naići pri prikupljanju informacija od aktera u cijelom lancu vrijednosti, posebno od onih koji nisu obvezni objavljivati informacije o održivosti na temelju članka 19.a ili članka 29.a Direktive 2013/34/EU te od dobavljača na tržištima u nastajanju i u gospodarstvima u nastajanju. Oni određuju objave o lancima vrijednosti koje su razmjerne i relevantne za opseg i složenost aktivnosti te kapacitete i značajke poduzeća u lancima vrijednosti, osobito one koje se odnose na poduzeća koja ne podliježu obvezama izvješćivanja o održivosti iz članka 19.a ili članka 29.a ove Direktive. Nadalje, tijekom prve tri godine primjene ove Direktive, u slučaju da nisu dostupne sve potrebne informacije o poslovnim odnosima i lancu opskrbe, poduzeće uključuje informacije kojima raspolaže i izjavu u kojoj se navodi da poslovni odnosi i poduzeća u njegovu lancu vrijednosti nisu stavili na raspolaganje potrebne informacije.
3. Komisija pri donošenju delegiranih akata u skladu sa stavkom 1. u najvećoj mogućoj mjeri uzima u obzir:
- (a) rad globalnih inicijativa za utvrđivanje standarda izvješćivanja o održivosti i postojeće standarde i okvire za računovodstvo prirodnog kapitala i obračun stakleničkih plinova, odgovorno poslovno ponašanje, društveno odgovorno poslovanje i održivi razvoj;
 - (b) informacije koje su potrebne sudionicima na financijskom tržištu kako bi ispunili svoje obveze objave iz Uredbe (EU) 2019/2088 i delegiranih akata donesenih na temelju te uredbe;
 - (c) delegirane akte donesene na temelju Uredbe (EU) 2020/852⁵²;

⁵² Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL L 198, 22.6.2020., str. 13.).

- (d) zahtjeve za objavu koji se primjenjuju na administratore referentnih vrijednosti u izjavi o referentnoj vrijednosti i u metodologiji referentnih vrijednosti te minimalne standarde za razvoj referentnih vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentnih vrijednosti EU-a usklađenih s Pariškim sporazumom u skladu s delegiranim uredbama Komisije (EU) 2020/1816⁵³, (EU) 2020/1817⁵⁴ i (EU) 2020/1818⁵⁵;
- (e) informacije određene u provedbenim aktima donesenima na temelju članka 434.a Uredbe (EU) br. 575/2013⁵⁶;
- (f) Preporuku Komisije 2013/179/EU⁵⁷;
- (g) Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁸;

⁵³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1816 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu objašnjenja u izjavi o referentnoj vrijednosti o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u svakoj pruženoj i objavljenj referentnoj vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 1.).

⁵⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1817 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnog sadržaja objašnjenja o načinu na koji se okolišni, socijalni i upravljački čimbenici uzimaju u obzir u metodologiji referentnih vrijednosti (SL L 406, 3.12.2020., str. 12.).

⁵⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1818 od 17. srpnja 2020. o dopuni Uredbe (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu minimalnih standarda za referentne vrijednosti EU-a za klimatsku tranziciju i referentne vrijednosti EU-a usklađene s Pariškim sporazumom (SL L 406, 3.12.2020., str. 17.).

⁵⁶ Provedbena uredba Komisije o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda za institucije o javnoj objavi informacija iz dijela osmog glava II. i III. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (C(2021)1595).

⁵⁷ Preporuka Komisije 2013/179/EU od 9. travnja 2013. o uporabi zajedničkih metoda za mjerenje i priopćavanje rezultata o utjecaju proizvoda i organizacija na okoliš za vrijeme njihova životnog vijeka (SL L 124, 4.5.2013., str. 1.).

⁵⁸ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

(h) Uredbu (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća⁵⁹.

Članak 29.c

Standardi izvješćivanja o održivosti za mala i srednja poduzeća

Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 49. o standardima izvješćivanja o održivosti koji su razmjerni i relevantni za opseg i složenost aktivnosti, kao i za kapacitete i obilježja malih i srednjih poduzeća. Tim standardima izvješćivanja o održivosti određuju se informacije o kojima se izvješćuje u skladu s člankom 19.a stavkom 5. kada su posrijedi mala i srednja poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a).

U standardima izvješćivanja za mala i srednja poduzeća uzimaju se u obzir kriteriji utvrđeni u članku 29.b stavcima 2., 2.a, 2.b i 3. Njima se, u mjeri u kojoj je to moguće, određuje i struktura za izvješćivanje o tim informacijama.

Komisija najmanje svake tri godine od datuma početka primjene preispituje sve delegirane akte donesene na temelju ovog članka, uzimajući u obzir tehničke savjete Europske savjetodavne skupine za financijsko izvještavanje (EFRAG), i prema potrebi mijenja te delegirane akte kako bi se uzele u obzir relevantne promjene, uključujući promjene u pogledu međunarodnih standarda.

Komisija te delegirane akte donosi najkasnije do 31. listopada 2023.”;

7.c umeće se novi naslov poglavlja:

⁵⁹ Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ (SL L 342, 22.12.2009., str. 1.).

„Poglavlje 6.b – Elektronički format”

7.d dodaje se novi članak:

„Članak 29.d

Jedinstveni elektronički format za izvješćivanje

1. Poduzeća na koja se primjenjuje članak 19.a pripremaju svoje izvješće posloводства u elektroničkom formatu za izvješćivanje iz članka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815⁶⁰ i opisno označavaju u svojem izvješćivanju o održivosti, što uključuje informacije utvrđene u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s formatom iz te delegirane uredbe.
2. Matična poduzeća na koja se primjenjuje članak 29.a pripremaju svoje izvješće posloводства u jedinstvenom elektroničkom formatu za izvješćivanje iz članka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815 i opisno označavaju izvješćivanje o održivosti, što uključuje informacije utvrđene u članku 8. Uredbe (EU) 2020/852, u skladu s formatom iz te delegirane uredbe.”;

8. članak 30. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

⁶⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 od 17. prosinca 2018. o dopuni Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za specifikaciju jedinstvenog elektroničkog formata za izvješćivanje (SL L 143, 29.5.2019., str. 1.).

„1. Države članice osiguravaju da poduzeća u razumnom roku, koji nije dulji od 12 mjeseci od datuma bilance, objave propisno odobrene godišnje financijske izvještaje i izvješće posloводства u formatu propisanom člankom 29.d ove Direktive, ako je primjenjivo, zajedno s mišljenjima i izjavom ovlaštenog revizora ili revizorskog društva iz članka 34. ove Direktive, kako je utvrđeno pravom svake države članice u skladu s glavom I. poglavljem III. Direktive (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća.

Ako neovisni pružatelj usluga provjere daje mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa), to se mišljenje objavljuje zajedno s dokumentima iz prvog podstavka.

Države članice mogu, međutim, izuzeti poduzeća od obveze objavljivanja izvješća posloводства ako je primjerak cijelog takvog izvještaja ili njegova dijela na zahtjev lako dostupan po cijeni koja nije viša od njegova administrativnog troška.

Izuzeće utvrđeno u trećem podstavku ne primjenjuje se na poduzeća na koja se primjenjuju članci 19.a i 29.a.”;

9. u članku 33. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da članovi administrativnih, upravljačkih i nadzornih tijela poduzeća, djelujući u okviru nadležnosti koje su im dodijeljene na temelju nacionalnog prava, budu kolektivno obvezni osigurati da se sljedeći dokumenti sastavljaju i objavljuju u skladu sa zahtjevima iz ove Direktive i, prema potrebi, u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima donesenima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002, Delegiranom uredbom 2019/815 i standardima izvješćivanja o održivosti iz članka 29.b ove Direktive, ili članka 29.c ako je primjenjivo, te u skladu sa zahtjevima iz članka 29.d ove Direktive:

- (a) godišnji financijski izvještaji, izvješće posloводства i, ako se dostavlja zasebno, izvješće o korporativnom upravljanju;
- (b) konsolidirani financijski izvještaji, konsolidirana izvješća posloводства i, ako se dostavlja zasebno, konsolidirano izvješće o korporativnom upravljanju.”;

9.a poglavlje 8. mijenja se kako slijedi:

„Revizija i provjera izvješćivanja o održivosti”;

10. članak 34. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. drugi podstavak mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„je li izvješće posloводства sastavljeno u skladu s primjenjivim pravnim zahtjevima, isključujući zahtjeve za izvješćivanje o održivosti utvrđene u članku 19.a.”;

ii. umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) ako je primjenjivo, izraze mišljenje na temelju postupka ograničene provjere o usklađenosti izvješćivanja o održivosti sa zahtjevima iz ove Direktive, što obuhvaća usklađenost izvješćivanja o održivosti sa standardima izvješćivanja donesenima na temelju članka 29.b ili članka 29.c, postupak koji poduzeće provodi kako bi utvrdilo informacije o kojima se izvješćuje na temelju tih standarda izvješćivanja i usklađenost sa zahtjevom za opisno označavanje u izvješćivanju o održivosti u skladu s člankom 29.d, kao i o usklađenosti sa zahtjevima za izvješćivanje iz članka 8. Uredbe (EU) 2020/852.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice mogu dopustiti da ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koji nisu ovlašteni revizor ili više njih odnosno revizorsko društvo ili više njih koji provode zakonsku reviziju financijskih izvještaja izraze mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa).

3.a Države članice mogu neovisnom pružatelju usluga provjere dopustiti da izrazi mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa), pod uvjetom da se na takvog neovisnog pružatelja usluga provjere primjenjuju zahtjevi koji su jednakovrijedni onima utvrđenima u Direktivi 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁶¹ u pogledu provjere izvješćivanja o održivosti kako je utvrđeno u članku 2. stavku 22. te direktive, osobito kada su posrijedi zahtjevi s obzirom na sljedeće:

- i. osposobljavanje i ispite, osiguravanje da neovisni pružatelji usluga provjere steknu potrebno stručno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvješćivanja o održivosti;
- ii. stalno obrazovanje;
- iii. sustave osiguranja kvalitete;
- iv. profesionalnu etiku, neovisnost, objektivnost, povjerljivost i službenu tajnu;
- v. imenovanje i razrješenje;
- vi. istrage i sankcije;

⁶¹ Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (*SL L 157, 9.6.2006., str. 87.*).

- vii. organizaciju rada neovisnog pružatelja usluga provjere, osobito u pogledu dostatnih resursa i osoblja te održavanja evidencije računa klijenata i spisa; i
- viii. izvješćivanje o nepravilnostima.

Ako neovisni pružatelj usluga provjere daje mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa), države članice osiguravaju da se to mišljenje priprema u skladu s člancima 26.a, 27.a i 28.a Direktive 2006/43/EZ te da, ako je primjenjivo, odbor za reviziju ili poseban odbor preispituje i prati neovisnost neovisnog pružatelja usluga provjere u skladu s člankom 39. stavkom 6. točkom (e) Direktive 2006/43/EZ.

Države članice osiguravaju da neovisni pružatelji usluga provjere akreditirani prije 1. siječnja 2024. za provjeru izvješćivanja o održivosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 ne podliježu zahtjevima u pogledu osposobljavanja i ispita iz prvog podstavka točke i.

Države članice osiguravaju da neovisni pružatelji usluga provjere koji se 1. siječnja 2024. nalaze u postupku akreditacije u skladu s relevantnim nacionalnim zahtjevima ne podliježu zahtjevima u pogledu osposobljavanja i ispita iz prvog podstavka točke i. s obzirom na provjeru izvješćivanja o održivosti pod uvjetom da dovrše taj postupak do 1. siječnja 2026.

Države članice osiguravaju da neovisni pružatelji usluga provjere iz trećeg i četvrtog podstavka steknu potrebno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvješćivanja o održivosti primjenom zahtjeva o stalnom obrazovanju iz prvog podstavka točke ii.”

Ako država članica iskoristi mogućnost da dopusti neovisnom pružatelju usluga provjere da izrazi mišljenje iz stavka 1. drugog podstavka točke (aa), dopušta to i ovlaštenom revizoru koji nije ovlašten revizor ili više njih koji provode zakonsku reviziju financijskih izvještaja.

(b)a umeće se sljedeći stavak:

„3.aa Kada Komisija donese standarde za razumnu provjeru u skladu s člankom 26.a stavkom 2. drugim podstavkom Direktive 2006/43/EU, nakon procjene kako bi se utvrdilo je li razumna provjera izvediva za revizore i poduzeća, mišljenje iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) temelji se na postupku razumne provjere”;

11. članak 49. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članka 46. stavka 2., članka 29.b i članka 29.c dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članka 46. stavka 2., članka 29.b i članka 29.c. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u toj odluci. Ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 3.a:

„3.a Pri donošenju delegiranih akata na temelju članaka 29.b i 29.c Komisija uzima u obzir tehničke savjete EFRA-a, pod uvjetom da za takve savjete vrijedi sljedeće:

- (a) razvijeni su u odgovarajućem propisnom postupku, uz javni nadzor, transparentnost i stručnost relevantnih dionika;
- (b) popraćeni su analizama troškova i koristi koje uključuju analize učinaka tehničkih savjeta na pitanja održivosti; i
- (c) popraćeni su pojašnjenjem o tome na koji se način uzimaju u obzir inicijative i zakonodavstvo iz članka 29.b stavka 3.

Popratni dokumenti uz tehničke savjete EFRA-a dostavljaju se zajedno s takvim tehničkim savjetima.

Komisija se savjetuje sa Stručnom skupinom država članica za održivo financiranje iz članka 24. Uredbe (EU) 2020/852 i Računovodstvenim regulatornim odborom iz članka 6. Uredbe (EZ) 1606/2002 o nacrtima delegiranih akata prije njihova donošenja iz članaka 29.b i 29.c.

Komisija zahtijeva mišljenje Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala, Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje o tehničkim savjetima koje dostavi EFRAG, posebno s obzirom na njihovu usklađenost s Uredbom (EU) 2019/2088 i delegiranim aktima donesenima na temelju te uredbe. Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje dostavlja svoje mišljenje u roku od dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva od Komisije.

Komisija se savjetuje i s Europskom agencijom za okoliš, Agencijom Europske unije za temeljna prava, Europskom središnjom bankom, Odborom europskih tijela za nadzor revizije i Platformom za održivo financiranje uspostavljenom na temelju članka 20. Uredbe (EU) 2020/852 o tehničkim savjetima koje dostavi EFRAG prije donošenja delegiranih akata iz članaka 29.b i 29.c. Ako neko od tih tijela odluči dostaviti mišljenje, čini to u roku od dva mjeseca od datuma savjetovanja s Komisijom.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članka 1. stavka 2., članka 3. stavka 13., članka 46. stavka 2., članka 29.b i članka 29.c stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”;

Članak 2.

Izmjene Direktive 2004/109/EZ

Direktiva 2004/109/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (r):

„(r) „izvješćivanje o održivosti” znači izvješćivanje o održivosti kako je definirano u članku 2. stavku 18. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁶²”;

2. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) izjave odgovornih osoba izdavatelja, čija su imena i funkcije koje obnašaju jasno navedena, kojima potvrđuju da, prema njihovim saznanjima, financijski izvještaji sastavljeni uz primjenu odgovarajućih računovodstvenih standarda pružaju istinit i pošten prikaz imovine i obveza, financijskog položaja i dobiti ili gubitaka izdavatelja i svih poduzeća uključenih u konsolidaciju i da izvješće posloводства uključuje pošten pregled razvoja i rezultata poslovanja te položaj izdavatelja i svih poduzeća uključenih u konsolidaciju, zajedno s opisom osnovnih rizika i neizvjesnosti kojima su izloženi te, ako je primjenjivo, da je sastavljeno u skladu sa standardima izvješćivanja o održivosti iz članka 29.b i 29.c Direktive 2013/34/EU.”;

⁶² Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (SL L 182, 29.6.2013., str. 19.).

(b) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Revizija financijskih izvještaja provodi se u skladu s člankom 34. stavkom 1. prvim podstavkom i člankom 34. stavkom 2. Direktive 2013/34/EU.

Ovlašteni revizor izražava mišljenje i daje izjavu o izvješću posloводства iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točaka (a) i (b) i članka 34. stavka 2. Direktive 2013/34/EU.

Revizorsko izvješće iz članka 28. Direktive 2006/43/EZ, koje je potpisala osoba odnosno više njih odgovornih za obavljanje rada iz članka 34. stavaka 1. i 2. Direktive 2013/34/EU, u cijelosti se objavljuje javnosti zajedno s godišnjim financijskim izvještajem.

Ako je primjenjivo, izvješćivanje o održivosti provjerava se u skladu s člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa), člankom 34. stavkom 2., člankom 34. stavkom 3., člankom 34. stavkom 3.a i člankom 34. stavkom 3.aa Direktive 2013/34/EU.

Izvješće o provjeri izvješćivanja o održivosti iz članka 28.a Direktive 2006/43/EZ objavljuje se javnosti zajedno s godišnjim financijskim izvještajem.

5. Izvješće posloводства sastavlja se u skladu s člankom 19., člankom 19.a, člankom 20. i člankom 29.d stavkom 1. Direktive 2013/34/EU, pod uvjetom da su dosegnuti pragovi veličine propisani u tim člancima.

Ako se od izdavatelja zahtijeva da pripremi konsolidirane financijske izvještaje, konsolidirano izvješće posloводства sastavlja se u skladu s člancima 29. i 29.a te člankom 29.d stavkom 2. Direktive 2013/34/EU, pod uvjetom da su dosegnuti pragovi veličine propisani u tim člancima.”;

- (3) u članku 23. stavku 4. treći i četvrti podstavak zamjenjuju se sljedećim:

„Komisija u skladu s postupkom iz članka 27. stavka 2. donosi potrebne odluke o jednakovrijednosti računovodstvenih standarda pod uvjetima utvrđenima u članku 30. stavku 3. i jednakovrijednosti standarda izvješćivanja o održivosti kako je navedeno u članku 29.d Direktive 2013/34/EU koje primjenjuju izdavatelji iz trećih zemalja. Ako odluči da računovodstveni standardi ili standardi izvješćivanja o održivosti treće zemlje nisu jednakovrijedni, Komisija dotičnim izdavateljima može dopustiti da nastave primjenjivati te standarde tijekom odgovarajućeg prijelaznog razdoblja.

U kontekstu trećeg podstavka, Komisija delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 27. stavcima 2.a, 2.b i 2.c i podložno uvjetima utvrđenima u člancima 27.a i 27.b donosi i mjere za uspostavljanje općih kriterija jednakovrijednosti za računovodstvene standarde i standarde izvješćivanja o održivosti koji su relevantni za izdavatelje iz više od jedne zemlje.”;

4. umeće se sljedeći članak 28.d:

„Članak 28.d

Smjernice ESMA-e

Nakon savjetovanja s Europskom agencijom za okoliš i Agencijom Europske unije za temeljna prava ESMA objavljuje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe 1095/2010 o nadzoru izvješćivanja o održivosti koji provode nadležna nacionalna tijela.”

Članak 3.
Izmjene Direktive 2006/43/EU

Direktiva 2006/43/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila o zakonskoj reviziji godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja te provjeri godišnjeg i konsolidiranog izvješćivanja o održivosti.”;

2. članak 2. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavci od 2. do 6. zamjenjuju se sljedećim:

- „2. „ovlašteni revizor” znači fizička osoba kojoj je u skladu s ovom Direktivom izdano odobrenje nadležnih tijela države članice za obavljanje zakonskih revizija i, ako je primjenjivo, postupaka provjere izvješćivanja o održivosti;
3. „revizorsko društvo” znači pravna osoba ili neki drugi subjekt, bez obzira na njegov pravni oblik, kojem je u skladu s ovom Direktivom izdano odobrenje nadležnih tijela države članice za obavljanje zakonskih revizija i, ako je primjenjivo, postupaka provjere izvješćivanja o održivosti;”

4. „revizorsko tijelo iz treće zemlje” znači subjekt, bez obzira na njegov pravni oblik, koji obavlja revizije godišnjih ili konsolidiranih financijskih izvještaja ili, ako je primjenjivo, provjeru izvješćivanja o održivosti poduzeća osnovanog u trećoj zemlji, koji nije subjekt koje je registriran kao revizorsko društvo u bilo kojoj državi članici slijedom odobrenja u skladu s člankom 3.;
5. „revizor iz treće zemlje” znači fizička osoba koja obavlja revizije godišnjih ili konsolidiranih financijskih izvještaja ili, ako je primjenjivo, provjeru izvješćivanja o održivosti poduzeća osnovanog u trećoj zemlji, koja nije osoba koja je registrirana kao ovlašteni revizor u bilo kojoj državi članici slijedom odobrenja u skladu s člankom 3. i člankom 44.;
6. „revizor grupe” znači ovlašteni revizor ili revizori odnosno revizorsko društvo ili društva koji obavljaju zakonsku reviziju konsolidiranih financijskih izvještaja ili, ako je to primjenjivo, postupke provjere konsolidiranog izvješćivanja o održivosti;”

(a)a dodaje se sljedeći stavak 16.a:

„16.a „glavni partner za održivost ili više njih” znači:

- (a) ovlašteni revizor ili više njih koje revizorsko društvo odredi za određeni postupak provjere izvješćivanja o održivosti kao glavne odgovorne osobe za provedbu postupka provjere izvješćivanja o održivosti u ime revizorskog društva; ili
- (b) u slučaju provjere konsolidiranog izvješćivanja o održivosti, barem ovlašteni revizor ili više njih koje revizorsko društvo odredi kao glavne odgovorne osobe za provedbu postupka provjere izvješćivanja o održivosti na razini grupe i ovlašteni revizor ili više njih koje revizorsko društvo odredi kao glavne odgovorne osobe na razini značajnih poduzeća kćeri; ili

(c) ovlaštene revizore ili više njih koji potpisuju izvješće o provjeri iz članka 28.a ove Direktive;”

(b) dodaju se sljedeći stavci 21., 22. i 23.:

„21. „izvješćivanje o održivosti” znači izvješćivanje o održivosti kako je definirano u članku 2. stavku 18. Direktive 2013/34/EU;

22. „postupak provjere / provjera izvješćivanja o održivosti” znači mišljenje ovlaštenog revizora ili revizorskog društva izraženo u skladu s člankom 34. stavkom 1. drugim podstavkom točkom (aa) i člankom 34. stavkom 2. Direktive 2013/34/EU;

23. „neovisni pružatelj usluga provjere” znači tijelo za procjenu usklađenosti akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća[1]*5 za određenu aktivnost procjene usklađenosti iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točke (aa) Direktive 2013/34/EU.”;

(3) članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

Obrazovne kvalifikacije

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 11., fizičkoj se osobi može odobriti obavljanje zakonske revizije samo ako je završila stupanj obrazovanja potreban za upis na sveučilište ili postigla ekvivalentnu razinu obrazovanja, a potom završila tečaj teorijskog osposobljavanja, zaključila praktično osposobljavanje i položila stručni ispit koji odgovara završnom ispitu na sveučilištu ili ispitu ekvivalentne razine, a koji je organizirala ili koji priznaje država članica o kojoj je riječ.
2. Osim toga, fizičkoj osobi može se izdati odobrenje za provedbu postupaka provjere izvješćivanja o održivosti ako su ispunjeni dodatni posebni zahtjevi iz članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3., članka 10. stavka 1. drugog podstavka i članka 14. stavka 2. četvrtog podstavka ove Direktive.
3. Nadležna tijela iz članka 32. međusobno surađuju kako bi se postigla konvergencija zahtjeva iz ovog članka. Pri takvoj suradnji nadležna tijela uzimaju u obzir promjene u obavljanju revizije i revizorskoj struci, a osobito konvergenciju koja je u struci već postignuta. Ako se takva konvergencija odnosi na zakonsku reviziju i provjeru izvješćivanja o održivosti subjekata od javnog interesa, surađuju s Odborom europskih tijela za nadzor revizije (CEAOB) i nadležnim tijelima iz članka 20. Uredbe (EU) br. 537/2014.”;

3.a u članku 7. dodaje se stavak 2.:

„2. Kako bi ovlašteni revizor dobio odobrenje za provedbu postupaka provjere izvještaja o održivosti, stručni ispit iz članka 6. jamči potrebnu razinu teorijskog znanja o područjima relevantnima za provjeru izvještaja o održivosti te sposobnost primjene tog znanja u praksi. Barem dio tog ispita provodi se u pisanom obliku.”;

4. u članku 8. dodaje se stavak 3.:

„3. Kako bi ovlašteni revizor dobio odobrenje za provedbu postupaka provjere izvještaja o održivosti, ona usto mora obuhvaćati barem sljedeće teme:

- (a) pravne propise i standarde izvješćivanja vezane uz pripremu godišnjeg i konsolidiranog izvještaja o održivosti;
- (b) analizu održivosti;
- (c) postupke dubinske analize pitanja održivosti;
- (d) pravne propise i standarde provjere za izvješćivanje o održivosti iz članka 26. točke (a)”;

5. u članku 10. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Kako bi ovlaštene revizor ili polaznik dobio odobrenje za provedbu postupaka provjere izvještaja o održivosti, najmanje osam mjeseci takvog praktičnog osposobljavanja mora se odnositi na provjeru godišnjih i konsolidiranih izvještaja o održivosti ili drugih usluga povezanih s održivosti.”;

6.a članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Kombinacija praktičnog osposobljavanja i teorijske izobrazbe

1. Države članice mogu predvidjeti da se vrijeme teorijske izobrazbe u područjima iz članka 8. stavaka 1. i 2. smatra razdobljem rada u struci iz članka 11. pod uvjetom da je takva izobrazba potvrđena državno priznatim ispitom. Takva izobrazba ne smije trajati kraće od jedne godine te se na istoj osnovi razdoblju rada u struci smiju pribrojiti najviše četiri godine rada.
2. Razdoblje rada u struci i praktičnog osposobljavanja nije kraće od trajanja tečaja teorijske izobrazbe zajedno s praktičnim osposobljavanjem iz članka 10. stavka 1. prvog podstavka.”;

7. u članku 14. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Kako bi ovlaštene revizor dobio odobrenje za provedbu postupaka provjere izvještaja o održivosti, provjera osposobljenosti iz prvog podstavka obuhvaća odgovarajuće znanje ovlaštenog revizora o zakonima i propisima te države članice domaćina u mjeri u kojoj je to relevantno za provjeru izvještaja o održivosti.”;

8. umeće se sljedeći članak 14.a:

„Članak 14.a

Ovlašteni revizori kojima je izdano odobrenje ili su priznati prije 1. siječnja 2024. te osobe koje prolaze postupak odobrenja za ovlaštene revizore 1. siječnja 2024.

Države članice osiguravaju da se na ovlaštene revizore kojima je izdano odobrenje ili su priznati za obavljanje zakonskih revizija prije 1. siječnja 2024. ne primjenjuju zahtjevi iz članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3., članka 10. stavka 1. drugog podstavka i članka 14. stavka 2. četvrtog podstavka ove Direktive.

Države članice osiguravaju da se na osobe koje 1. siječnja 2024. prolaze postupak odobrenja predviđen u člancima od 6. do 14. ne primjenjuju zahtjevi iz članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3., članka 10. stavka 1. drugog podstavka i članka 14. stavka 2. četvrtog podstavka ove Direktive, pod uvjetom da taj postupak završe do 1. siječnja 2026.

Države članice osiguravaju da ovlašteni revizori kojima je odobrenje izdano prije 1. siječnja 2026., a koji žele provoditi postupke provjere izvještaja o održivosti, steknu potrebno znanje o izvješćivanju o održivosti i provjeri izvještaja o održivosti, uključujući subjekte navedene u članku 13., primjenom zahtjeva o stalnom obrazovanju iz članka 8. stavka 3.”;

8.a članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) u podstavku 1. dodaje se sljedeća točka (bb):

„(bb) je li ovlaštenom revizoru usto izdano odobrenje za obavljanje provjere izvještaja o održivosti.”;

(b) u podstavku 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) sve ostale registracije kao ovlašteni revizor pri nadležnim tijelima drugih država članica i kao revizor u trećim zemljama, uključujući naziv odnosno nazive tijela ili tijelâ za registraciju i, ako je primjenjivo, broj odnosno brojeve registracije, te naznaku odnosi li se dotična registracija na financijsku reviziju, provjeru izvještaja o održivosti ili oboje.”;

(c) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„U registru se navodi jesu li revizori iz trećih zemalja registrirani za obavljanje financijske revizije, provjeru izvještaja o održivosti ili oboje.”;

8.b Članak 17. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točke (e) i (i) zamjenjuju se sljedećim:

„(e) ime i broj registracije svih ovlaštenih revizora koji su zaposleni u revizorskom društvu ili povezani partnerskim odnosom ili na neki drugi način s revizorskim društvom te podatak je li im usto izdano odobrenje za obavljanje provjere izvještaja o održivosti;

(i) sve ostale registracije kao revizorsko društvo pri nadležnim tijelima drugih država članica i kao revizorsko tijelo u trećim zemljama, uključujući naziv odnosno nazive tijela ili tijelâ za registraciju i, ako je primjenjivo, broj odnosno brojeve registracije, te naznaku odnosi li se dotična registracija na financijsku reviziju, provjeru izvještaja o održivosti ili oboje.”;

- (b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„U registru se navodi jesu li revizorska tijela iz trećih zemalja registrirana za obavljanje financijske revizije, provjeru izvještaja o održivosti ili oboje.”;

9. članak 24.b mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

- „1. Države članice dužne su osigurati da revizorsko društvo pri obavljanju zakonske revizije odredi najmanje jednog glavnog partnera za reviziju. Revizorsko društvo glavnom partneru ili partnerima za reviziju stavlja na raspolaganje dostatne resurse i osoblje potrebne stručnosti i vještina za primjereno obavljanje njihovih dužnosti.

Države članice osiguravaju da revizorsko društvo koje obavlja provjeru izvještaja o održivosti odredi najmanje jednog glavnog partnera za održivost, koji može biti glavni partner za reviziju ili jedan od tih partnera. Revizorsko društvo glavnom partneru ili partnerima za održivost stavlja na raspolaganje dostatne resurse i osoblje potrebne stručnosti i vještina za primjereno obavljanje njihovih dužnosti.

Osiguranje kvalitete revizije, neovisnost i stručnost glavni su kriteriji na temelju kojih revizorsko društvo bira glavnog partnera ili partnere za reviziju i, ako je to primjenjivo, glavnog partnera ili partnere za održivost koje treba odrediti. Glavni partner ili partneri za reviziju aktivno sudjeluju u obavljanju zakonske revizije. Glavni partner za održivost aktivno sudjeluje u obavljanju provjere izvještaja o održivosti.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 2.a:

„2.a Pri obavljanju provjere izvještaja o održivosti ovlašteni revizor posvećuje dovoljno vremena navedenom postupku i dodjeljuje dovoljno resursa koji će mu omogućiti da primjereno obavlja svoje dužnosti.”;

(c) u stavku 4. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) u slučaju revizorskog društva, ime odnosno imena glavnog partnera ili partnerâ za reviziju i, ako je to primjenjivo, ime odnosno imena glavnog partnera ili partnerâ za održivost;

(c) naknade zaračunate za usluge zakonske revizije i provjeru izvještaja o održivosti te naknade zaračunate za druge usluge svakoj financijskoj godini.”;

(e) dodaje se stavak 5.a:

„5.a Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo otvaraju spis o provjeri za svaki postupak provjere izvještaja o održivosti.

Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo evidentiraju barem podatke zabilježene na temelju članka 22.b u pogledu provjere izvještaja o održivosti.

Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo zadržavaju sve podatke i dokumente koji su važni za izvješće iz članka 28.a ove Direktive i za praćenje usklađenosti s ovom Direktivom i drugim primjenjivim pravnim zahtjevima u pogledu provjere izvještaja o održivosti.

Spis o provjeri zatvara se najkasnije 60 dana nakon datuma potpisivanja izvješća o provjeri iz članka 28.a ove Direktive.

Ako isti ovlašteni revizor obavlja zakonsku reviziju godišnjih financijskih izvještaja i provjeru izvještaja o održivosti, spis o provjeri može se uključiti u revizorski spis.”;

(f) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo vode evidenciju o svim pisanim pritužbama o obavljanju zakonskih revizija i postupaka provjere izvještaja o održivosti koji su provedeni.”;

10. članak 25. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.

Naknade za reviziju i provjeru

Države članice osiguravaju uvođenje primjerenih pravila kojima se predviđa da naknade za zakonske revizije i provjeru izvještaja o održivosti:

- (a) nisu pod utjecajem pružanja dodatnih usluga subjektu koji podliježe zakonskoj reviziji ili provjeri izvještaja o održivosti niti su time određene;
- (b) ne budu ničim uvjetovane.”;

11. umeće se sljedeći članak 25.b:

„Članak 25.b

Profesionalna etika, neovisnost, objektivnost, povjerljivost i službena tajna pri provjeri izvještaja o održivosti

Zahtjevi iz članaka od 21. do 24.a koji se odnose na zakonsku reviziju financijskih izvještaja primjenjuju se *mutatis mutandis* na provjeru izvještaja o održivosti.”;

11.a umeće se sljedeći članak 25.c:

„Članak 25.c

Zabranjene nerevizorske usluge ako ovlašteni revizor provodi provjeru izvještaja o održivosti subjekta od javnog interesa

1. Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koji obavljaju provjeru izvještaja o održivosti subjekta od javnog interesa ili svi članovi mreže kojoj ovlašteni revizor ili revizorsko društvo pripadaju ne pružaju izravno ili neizravno subjektu koji je predmet revizije, njegovu matičnom društvu ili društvima koja su pod njegovom kontrolom u Uniji usluge navedene u članku 5. stavku 1. drugom podstavku točkama (b), (c), (e), (f), (g), (h), (i), (j) i (k) Uredbe (EU) br. 537/2014 u:
 - (a) razdoblju između početka razdoblja koje je predmet provjere izvještaja o održivosti do izdavanja izvješća o provjeri; i
 - (b) financijskoj godini koja neposredno prethodi razdoblju iz točke (a) u vezi s uslugama iz članka 5. stavka 1. drugog podstavka točke (e) Uredbe (EU) br. 537/2014.
2. Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koji provode postupke provjere izvještaja o održivosti subjekata od javnog interesa i, ako ovlašteni revizor ili revizorsko društvo pripadaju mreži, svi članovi takve mreže mogu subjektu koji podliježe provjeri izvještaja o održivosti, njegovu matičnom društvu ili društvima koja su pod njegovom kontrolom pružati nerevizorske usluge, osim zabranjenih nerevizorskih usluga iz stavka 1. ili, ako je to primjenjivo, iz članka 5. stavaka 1. ili 2. Uredbe (EU) br. 537/2014, podložno odobrenju revizorskog odbora nakon što je pravilno procijenio prijetnje neovisnosti i primijenjene zaštitne mehanizme u skladu s člankom 22.b ove Direktive.

3. Ako član mreže kojoj pripada ovlašteni revizor ili revizorsko društvo koje obavlja postupak provjere izvještaja o održivosti subjekta od javnog interesa pruža bilo koje nerevizorske usluge iz stavka 1. ovog članka poduzeću osnovanom u trećoj zemlji koje kontrolira subjekt od javnog interesa koji podliježe provjeri izvještaja o održivosti, dotični ovlašteni revizor ili revizorsko društvo procjenjuju bi li njihova neovisnost bila dovedena u pitanje time što taj član mreže pruža takve usluge.

Ako je njihova neovisnost ugrožena, ovlašteni revizor ili revizorsko društvo upotrebljavaju, ako je to primjenjivo, zaštitne mehanizme kako bi se ublažile prijetnje koje uzrokuje takvo pružanje usluga u trećoj zemlji. Ovlašteni revizor ili revizorsko društvo mogu nastaviti obavljati provjeru izvještaja o održivosti subjekta od javnog interesa samo ako mogu opravdati, u skladu s člankom 22.b ove Direktive, da takvo pružanje usluga ne utječe na njihovu stručnu prosudbu i izvješće o provjeri.”;

11.b umeće se članak 25.d:

„Članak 25.d

Nepravilnosti

Članak 7. Uredbe (EU) br. 537/2014 primjenjuje se *mutatis mutandis* na ovlaštenog revizora ili revizorsko društvo koji provode postupke provjere izvještaja o održivosti subjekta od javnog interesa.”;

12. umeće se sljedeći članak 26.a:

„Članak 26.a

Standardi provjere izvještaja o održivosti

1. Države članice zahtijevaju da ovlašteni revizori i revizorska društva obavljaju provjeru izvještaja o održivosti u skladu sa standardima provjere koje Komisija donese u skladu sa stavkom 3.
2. Države članice mogu primjenjivati nacionalne standarde ili postupke provjere ili zahtjeve za provjeru dok Komisija ne donese standard provjere kojim se uređuje isto pitanje.

Države članice priopćuju Komisiji postupke ili zahtjeve u pogledu provjere najmanje tri mjeseca prije njihova stupanja na snagu.

3. Komisija se ovlašćuje da delegiranim aktima u skladu s člankom 48.a donese standarde provjere iz stavka 1. kako bi utvrdila postupke koje revizor provodi kako bi donio zaključke o provjeri izvještaja o održivosti, uključujući planiranje postupka, razmatranje rizika i odgovor na rizike, te kako bi utvrdila vrste zaključaka koje treba uključiti u revizorsko izvješće.

Komisija donosi standarde provjere za razumnu provjeru najkasnije šest godina nakon stupanja na snagu Direktive o korporativnom izvješćivanju o održivosti⁶³.

Komisija može donijeti standarde provjere samo ako za njih vrijedi sljedeće:

- (a) razvijeni su u odgovarajućem propisnom postupku, uz javni nadzor i transparentnost;
- (b) visokom razinom vjerodostojnosti i kvalitete doprinose godišnjim ili konsolidiranim izvještajima o održivosti;
- (c) doprinose javnom dobru Unije;
- (d) njima se ne mijenja niti jedan od zahtjeva iz ove Direktive niti dopunjuju bilo koji od njezinih zahtjeva osim onih utvrđenih u člancima 25.b, 27.a i 28.a.

4. ”; *[Premješteno u članak 34. AD.]*

13. umeće se sljedeći članak 27.a:

⁶³Ured za publikacije zamjenjuje do određenog datuma.

Provjera konsolidiranog izvještaja o održivosti

1. Države članice osiguravaju da u slučaju postupka provjere konsolidiranog izvještaja o održivosti grupe poduzeća:
 - (a) u vezi s konsolidiranim izvještajem o održivosti revizor grupe snosi punu odgovornost za izvješće o provjeri iz članka 28.a ove Direktive;
 - (b) revizor grupe ocijeni rad na provjeri koju obavljaju neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere odnosno revizor ili revizori iz trećih zemalja odnosno ovlašteni revizor ili revizori odnosno revizorsko tijelo ili tijela iz trećih zemalja odnosno revizorsko društvo ili društva za potrebe postupka provjere konsolidiranog izvještaja o održivosti i bilježi prirodu, vrijeme i opseg posla koji su obavili ti revizori, uključujući, ako je to primjenjivo, ispitivanje relevantnih dijelova dokumentacije o provjeri tih revizora koje obavlja revizor grupe;
 - (c) revizor grupe ispituje rad na provjeri koji obavljaju neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori iz trećih zemalja odnosno ovlašteni revizor ili revizori i revizorsko tijelo ili tijela iz trećih zemalja odnosno revizorsko društvo ili društva za potrebe postupka provjere konsolidiranih izvještaja o održivosti te to bilježi.

Dokumentacija koju zadržava revizor grupe mora biti takva da omogućava relevantnom nadležnom tijelu da ispita rad revizora grupe.

Za potrebe ovog stavka prvog podstavka točke (c), revizor grupe traži suglasnost dotičnog neovisnog pružatelja ili pružateljâ usluga provjere, revizora ili revizorâ iz treće zemlje, ovlaštenog revizora ili revizorâ, revizorskog tijela ili tijelâ iz trećih zemalja odnosno revizorskog društva ili društava za prosljeđivanje relevantne dokumentacije tijekom provedbe postupka provjere konsolidiranih izvještaja o održivosti, kao uvjet za oslanjanje revizora grupe na rad tog neovisnog pružatelja ili pružateljâ usluga provjere, revizora ili revizorâ iz trećih zemalja, ovlaštenog revizora ili revizorâ, revizorskog tijela ili tijelâ iz trećih zemalja odnosno revizorskog društva ili društava.

2. Ako revizor grupe ne može poštovati stavak 1. prvi podstavak točku (c), on poduzima primjerene mjere i obavješćuje relevantno nadležno tijelo.

Takve mjere prema potrebi uključuju obavljanje dodatnog rada na provjeri, izravno ili povjeravanjem takvih zadaća vanjskim izvršiteljima, u relevantnom poduzeću kćeri.

3. Ako revizor grupe podliježe ispitivanju osiguranja kvalitete ili istrazi u vezi s postupkom provjere konsolidiranih izvještaja o održivosti grupe poduzeća, revizor grupe, na zahtjev, nadležnom tijelu stavlja na raspolaganje relevantnu dokumentaciju koju posjeduje u vezi s radom na provjeri koji su obavili dotični neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori iz trećih zemalja, ovlašteni revizor ili revizori, revizorsko tijelo ili tijela iz trećih zemalja odnosno revizorsko društvo ili društva za potrebe postupka provjere konsolidiranih izvještaja o održivosti, uključujući sve radne dokumente relevantne za postupak provjere konsolidiranih izvještaja o održivosti.

Nadležno tijelo može od relevantnih nadležnih tijela na temelju članka 36. zatražiti dodatnu dokumentaciju o radu na provjerama koji su obavili ovlašteni revizor ili revizori odnosno revizorsko društvo ili društva u svrhu postupka provjere konsolidiranog izvještaja o održivosti.

Ako provjeru izvještaja o održivosti matičnog poduzeća ili poduzeća kćeri koje čini dio određene grupe poduzeća obavljaju revizor ili revizori odnosno revizorsko tijelo ili tijela iz treće zemlje, nadležno tijelo može, od relevantnih nadležnih tijela trećih zemalja putem praktičnih dogovora iz članka 47., zatražiti dodatnu dokumentaciju o radu na provjeri koji su obavili revizor ili revizori iz trećih zemalja odnosno revizorsko tijelo ili tijela iz trećih zemalja.

Odstupajući od trećeg podstavka, ako neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori odnosno revizorsko tijelo ili tijela iz trećih zemalja koji nemaju praktične dogovore provode provjeru izvještaja o održivosti matičnog poduzeća ili poduzeća kćeri grupe poduzeća, revizor grupe odgovoran je, na zahtjev, i za osiguravanje pravilne dostave dodatne dokumentacije o provjeri koju su obavili neovisni pružatelj ili pružatelji usluga provjere, revizor ili revizori odnosno revizorsko tijelo ili tijela iz trećih zemalja, uključujući radne dokumente relevantne za postupak provjere konsolidiranih izvještaja o održivosti. Kako bi se osigurala takva dostava, revizor grupe zadržava primjerak takve dokumentacije ili, alternativno, dogovara s neovisnim pružateljem ili pružateljima usluga provjere, revizorom ili revizorima odnosno revizorskim tijelom ili revizorskim tijelima iz trećih zemalja da im se na zahtjev dozvoli neograničen pristup takvoj dokumentaciji ili poduzima bilo koju drugu primjerenu mjeru. Ako pravni ili neki drugi razlozi onemogućuju da se radna dokumentacija provjere prenese iz treće zemlje revizoru grupe, dokumentacija koju zadržava revizor grupe sadržava dokaz da je poduzeo primjerene postupke za ostvarivanje pristupa dokumentaciji revizije i, u slučaju prepreka koje nisu pravne prepreke koje proizlaze iz zakonodavstva dotične treće zemlje, dokaze kojima se podupire postojanje takvih prepreka.”;

14. u članku 28. stavku 2. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) mora sadržavati mišljenje i izjavu koji moraju biti utemeljeni na radu obavljenom tijekom revizije, iz članka 34. stavka 1. drugog podstavka točaka (a) i (b) Direktive 2013/34/EU;”;

14.a dodaje se članak 28.a:

„Članak 28.a

Izvješće o provjeri izvještaja o održivosti

1. Ovlašteni revizor ili revizori odnosno revizorsko društvo ili društva u izvješću o provjeri izvještaja o održivosti predstavljaju rezultate provjere izvještaja o održivosti. Izvješće se priprema u skladu sa zahtjevima standarda provjere koje su donijele Komisija ili države članice dok Komisija ne donese standarde provjere iz članka 26.a.
2. Izvješće o provjeri izvještaja o održivosti u pisanom je obliku i u njemu se:
 - (a) utvrđuje subjekt čiji je godišnji ili konsolidirani izvještaj o održivosti predmet postupka provjere;
 - (b) navodi godišnji ili konsolidirani izvještaj o održivosti kao i datum i razdoblje na koje se odnosi te se utvrđuje okvir izvješćivanja o održivosti koji je primijenjen prilikom njihove pripreme;
 - (c) navodi opis područja primjene provjere izvještaja o održivosti u kojem se utvrđuju barem standardi provjere u skladu s kojima je provedena provjera izvještaja o održivosti;

- (d) navodi mišljenje na temelju rada obavljenog tijekom provjere izvještaja o održivosti iz članka 34.a stavka 1. drugog podstavka točke (aa) Direktive 2013/34/EU.
3. Ako je provjeru izvještaja o održivosti obavilo više ovlaštenih revizora ili revizorskih društava, ovlašteni revizor ili revizori odnosno revizorsko društvo ili društva usuglašavaju se o rezultatima postupka provjere izvještaja o održivosti te podnose zajedničko izvješće i mišljenje. U slučaju neslaganja svaki ovlašteni revizor ili revizorsko društvo dostavlja svoje mišljenje u zasebnom stavku izvješća o provjeri izvještaja o održivosti i navodi razlog neslaganja.
4. Ovlašteni revizor potpisuje i datira izvješće o provjeri izvještaja o održivosti. Ako revizorsko društvo obavlja provjeru izvještaja o održivosti, izvješće o provjeri izvještaja o održivosti sadržava potpis barem ovlaštenog revizora ili revizorâ koji obavljaju provjeru izvještaja o održivosti u ime revizorskog društva. Ako je istodobno angažirano više ovlaštenih revizora ili revizorskih društava, izvješće o provjeri izvještaja o održivosti potpisuju svi ovlašteni revizori ili barem ovlašteni revizori koji provode provjeru izvještaja o održivosti u ime svakog revizorskog društva. U iznimnim okolnostima države članice mogu predvidjeti da taj potpis odnosno potpise ne treba javno objaviti ako bi takva objava mogla dovesti do neposredne i znatne prijetnje za osobnu sigurnost bilo koje osobe.

U svakom slučaju, ime te osobe ili imena tih osoba moraju biti poznata relevantnim nadležnim tijelima.

5. Ako isti ovlašteni revizor provodi zakonsku reviziju godišnjih financijskih izvještaja i provjeru izvještaja o održivosti, države članice mogu zahtijevati da se izvješće o provjeri može uključiti u zaseban odjeljak u revizorskom izvješću.
6. Izvješće ovlaštenog revizora ili revizorskog društva o konsolidiranim izvještajima o održivosti u skladu su sa zahtjevima određenima u stavcima od 1. do 5.”;

15. članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) osobe koje provode ispitivanje osiguranja kvalitete posjeduju odgovarajuću stručnu naobrazbu i relevantno iskustvo u području zakonske revizije i financijskog izvještavanja te, ako je to primjenjivo, provjere izvještaja o održivosti i izvješćivanja o održivosti ili drugih usluga povezanih s održivosti, i posebno su osposobljene za ispitivanje osiguranja kvalitete;”;

(a)a u stavku 1. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) opseg ispitivanja osiguranja kvalitete, potkrijepljen odgovarajućim testiranjem odabranih revizorskih spisa i, ako je to primjenjivo, spisa o provjeri, uključuje procjenu usklađenosti s primjenjivim revizijskim standardima te, ako je to primjenjivo, standardima provjere i zahtjevima neovisnosti, procjenu kvantitete i kvalitete utrošenih resursa, procjenu naknada za reviziju i naknada zaračunatih za provjeru izvještaja o održivosti te procjenu unutarnjeg sustava kontrole kvalitete revizorskog društva;”;

(b) u stavku 1. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) ispitivanje osiguranja kvalitete provodi se na temelju analize rizika, a u slučaju ovlaštenih revizora i revizorskih društava koji obavljaju zakonske revizije kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (a) i, ako je to primjenjivo, postupke provjere izvještaja o održivosti, provodi se najmanje svakih šest godina;”;

(c) u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) nadzornici posjeduju odgovarajuću stručnu naobrazbu i relevantno iskustvo u području zakonske revizije i financijskog izvještavanja te, ako je to primjenjivo, provjere izvještaja o održivosti i izvješćivanja o održivosti, i posebno su osposobljeni za ispitivanje osiguranja kvalitete;”;

(d) umeće se stavak 2.a:

„2.a Države članice mogu izuzeti, do 31. prosinca 2025., osobe koje provode ispitivanja osiguranja kvalitete povezana s provjerom izvještaja o održivosti od zahtjeva da posjeduju relevantno iskustvo u provjeri izvještaja o održivosti i izvješćivanju o održivosti ili drugim uslugama povezanim s održivosti.

15.a u članku 30. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju postojanje učinkovitih sustava istraga i sankcija za otkrivanje, ispravljanje i sprečavanje neodgovarajućeg izvršavanja zakonske revizije i provjere izvještaja o održivosti.

2. Ne dovodeći u pitanje sustave građanskopravne odgovornosti država članica, države članice predviđaju učinkovite, razmjerne i odvraćajuće sankcije u pogledu ovlaštenih revizora i revizorskih društava ako se zakonske revizije i postupci provjere izvještaja o održivosti ne obavljaju u skladu s odredbama donesenima pri provedbi ove Direktive i, ako je to primjenjivo, Uredbe (EU) br. 537/2014.

Države članice mogu odlučiti da neće utvrditi pravila za administrativne sankcije u slučaju kršenja koja su već podložna nacionalnom kaznenom pravu. U tom slučaju obavješćuju Komisiju o relevantnim odredbama kaznenog prava.”;

15.aa u članku 30.a stavku 1. umeće se sljedeća točka (cc):

„(cc) privremena zabrana, u trajanju do tri godine, kojom se ovlaštenom revizoru, revizorskom društvu ili glavnom partneru za održivost zabranjuje obavljanje provjere izvještaja o održivosti i/ili potpisivanje izvješća o provjeri.”;

15.b u članku 30.a stavku 1. umeće se sljedeća točka (dd):

„(dd) sastavljanje izjave da izvješće o provjeri ne zadovoljava zahtjeve iz članka 28.a ove Direktive;”;

16.a članak 32. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. podstavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Nadležnim tijelom upravljaju subjekti koji ne obavljaju revizijsku djelatnost, a koji posjeduju znanje u područjima relevantnima za zakonsku reviziju i, ako je to primjenjivo, za provjeru izvještaja o održivosti. Oni se biraju u skladu s neovisnim i transparentnim postupkom imenovanja.”;

(b) u stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) donošenje standarda profesionalne etike, unutarnje kontrole kvalitete revizorskih društava, revizije i provjere izvještaja o održivosti, osim ako su te standarde donijela ili odobrila tijela druge države članice;”;

17. umeće se sljedeći članak 36.a:

„Članak 36.a

Regulatorni aranžmani među državama članicama u pogledu provjere izvještaja o održivosti

Zahtjevi iz članka 34. i 36. koji se odnose na zakonsku reviziju financijskih izvještaja primjenjuju se *mutatis mutandis* na provjeru izvještaja o održivosti.”;

17.a u članku 37. stavku 1. umeće se drugi podstavak:

„Odredbe prvog podstavka primjenjuju se na postavljanje ovlaštenog revizora ili revizorskog društva za potrebe provjere izvještaja o održivosti.”;

17.b u članku 37. stavku 2. umeće se drugi podstavak:

„Odredbe prvog podstavka primjenjuju se na postavljanje ovlaštenog revizora ili revizorskog društva za potrebe provjere izvještaja o održivosti.”;

18.a u članku 37. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

- „3. Zabranjuje se svaka ugovorna klauzula kojom se glavnu skupštinu dioničara ili članove subjekta koji je predmet revizije na temelju stavka 1. ograničava na određene kategorije ili popise ovlaštenih revizora ili revizorskih društava u pogledu postavljanja određenog ovlaštenog revizora ili revizorskog društva za obavljanje zakonske revizije i, ako je to primjenjivo, provjere izvještaja o održivosti tog subjekta. Sve takve postojeće klauzule ništavne su.”;

18.b u članku 38. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

- „1. Države članice osiguravaju da ovlašteni revizori ili revizorska društva mogu biti razriješeni samo u slučaju opravdanih razloga. Razilaženja u mišljenjima o računovodstvenom postupanju, postupcima revizije ili, ako je to primjenjivo, izvještajima o održivosti ili postupcima provjere nisu opravdani razlozi za razrješenje.”;

18.c u članku 38. stavku 2. umeće se drugi podstavak:

„Obveza obavješćivanja iz prvog podstavka primjenjuje se i na postupak provjere izvještaja o održivosti.”;

19. članak 39. mijenja se kako slijedi:

- (a) dodaje se stavak 4.a:

- „4.a Države članice mogu dopustiti da funkcije dodijeljene revizorskom odboru koje se odnose na izvješćivanje o održivosti i provjeru izvještaja o održivosti obavlja administrativno ili nadzorno tijelo kao cjelina ili posebno tijelo koje je osnovalo administrativno ili nadzorno tijelo.

(b) u stavku 6. točke od (a) do (e) zamjenjuju se sljedećim:

- „(a) obavješćuje upravno ili nadzorno tijelo subjekta koji je predmet revizije o ishodu zakonske revizije i, ako je to primjenjivo, ishodu provjere izvještaja o održivosti i objašnjava na koji su način zakonska revizija i provjera izvještaja o održivosti doprinijele integritetu financijskog izvještavanja i izvješćivanja o održivosti te koja je bila uloga revizorskog odbora u tom postupku;
- (b) prati postupak financijskog izvještavanja i, ako je to primjenjivo, izvješćivanja o održivosti, uključujući postupak digitalnog izvješćivanja iz članka 29.d i postupak koji provodi poduzeće radi utvrđivanja informacija o kojima izvješćuje prema standardima donesenima na temelju članka 29.b Direktive 2013/34/EU te daje preporuke ili prijedloge za osiguravanje njegova integriteta;
- (c) prati djelotvornost unutarnjih sustava kontrole kvalitete i upravljanja rizicima poduzeća te, ako je to primjenjivo, njegovu unutarnju reviziju, u pogledu financijskog izvještavanja i, ako je to primjenjivo, izvješćivanja o održivosti subjekta koji je predmet revizije, uključujući digitalno izvješćivanje iz članka 29.d Direktive 2013/34/EU, bez narušavanja svoje neovisnosti;
- (d) prati zakonsku reviziju godišnjih i konsolidiranih financijskih izvještaja te, ako je to primjenjivo, provjere godišnjeg i konsolidiranog izvještaja o održivosti, a posebno njezino obavljanje, uzimajući u obzir sve nalaze i zaključke nadležnog tijela na temelju članka 26. stavka 6. Uredbe (EU) br. 537/2014;

- (e) ispituje i prati neovisnost ovlaštenih revizora ili revizorskih društava u skladu s člancima 22., 22.a, 22.b, 24.a, 24.b i 25.b te 25.c i 25.d ove Direktive te s člankom 6. Uredbe (EU) br. 537/2014, a posebno primjerenost pružanja nerevizorskih usluga subjektu koji je predmet revizije u skladu s člankom 5. te uredbe;”;

20. članak 45. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela države članice, u skladu s člancima 15., 16. i 17., registriraju svakog revizora i revizorsko tijelo iz trećih zemalja ako taj revizor ili revizorsko tijelo iz trećih zemalja dostavljaju revizorsko izvješće o godišnjim ili konsolidiranim financijskim izvještajima ili, ako je to primjenjivo, izvješću o provjeri u vezi s godišnjim ili konsolidiranim izvještajima o održivosti poduzeća s poslovnim nastanom izvan Unije, čiji su prenosivi vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu te države članice u smislu članka 4. stavka 1. točke 14. Direktive 2004/39/EZ, osim ako dotično poduzeće izdaje isključivo dužničke vrijednosne papire na koje se primjenjuje jedno od sljedećeg:

- (a) uvršteni su za trgovanje na uređenom tržištu u državi članici u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁶⁴ prije 31. prosinca 2010. s denominacijom po jedinici od najmanje 50 000 EUR na dan izdavanja ili, u slučaju dužničkih vrijednosnih papira u drugoj valuti, čiji je ekvivalent najmanje 50 000 EUR na dan izdavanja;
- (b) uvršteni su za trgovanje na uređenom tržištu u državi članici u smislu članka 2. stavka 1. točke (c) Direktive 2004/109/EZ od 31. prosinca 2010. s denominacijom po jedinici od najmanje 100 000 EUR na dan izdavanja ili, u slučaju dužničkih vrijednosnih papira u drugoj valuti, čiji je ekvivalent najmanje 100 000 EUR na dan izdavanja.”;

(a)a stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ne dovodeći u pitanje članak 46., revizorska izvješća koja se odnose na godišnje financijske izvještaje ili konsolidirane financijske izvještaje ili, ako je to primjenjivo, izvješća o provjeri godišnjih ili konsolidiranih izvještaja o održivosti iz stavka 1. ovog članka koja izdaju revizori ili revizorska tijela iz trećih zemalja koji nisu registrirani u državi članici nemaju pravni učinak u toj državi članici.

⁶⁴ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.).

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Država članica može registrirati revizorsko tijelo iz treće zemlje za potrebe revizije financijskih izvještaja samo ako:

- (a) većina članova upravnog ili rukovodećeg tijela revizorskog tijela iz treće zemlje ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenim u člancima od 4. do 10. ove Direktive, uz iznimku članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3. i članka 10. stavka 1. drugog podstavka;
- (b) revizor iz treće zemlje koji obavlja reviziju u ime revizorskog tijela iz treće zemlje ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenim u člancima od 4. do 10. ove Direktive, uz iznimku članka 7. stavka 2., članka 8. stavka 3. i članka 10. stavka 1. drugog podstavka;
- (c) revizije godišnjih ili konsolidiranih financijskih izvještaja iz stavka 1. obavljaju se u skladu s međunarodnim revizijskim standardima, kako su navedeni u članku 26., te sa zahtjevima iz članaka 22., 22.b i 25. ili s ekvivalentnim standardima i zahtjevima;
- (d) na svojim internetskim stranicama objavljuje godišnje izvješće o transparentnosti koje obuhvaća informacije iz članka 13. Uredbe (EU) br. 537/2014 ili se pridržava ekvivalentnih zahtjeva za objavu.

Država članica može registrirati revizorsko tijelo iz treće zemlje za potrebe provjere izvještaja o održivosti samo ako:

- (a) većina članova upravnog ili rukovodećeg tijela revizorskog tijela iz treće zemlje ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenim u člancima od 4. do 10.;
 - (b) revizor iz treće zemlje koji obavlja reviziju u ime revizorskog tijela iz treće zemlje ispunjava zahtjeve koji su ekvivalentni onima utvrđenim u člancima od 4. do 10.;
 - (c) provjera godišnjeg ili konsolidiranog izvještaja o održivosti iz stavka 1. obavlja se u skladu sa standardima provjere, kako su navedeni u članku 26.a, te sa zahtjevima iz članaka 22., 22.b, 25. i 25.b ili s ekvivalentnim standardima i zahtjevima;
 - (d) na svojim internetskim stranicama objavljuje godišnje izvješće o transparentnosti koje obuhvaća informacije iz članka 13. Uredbe (EU) br. 537/2014 ili se pridržava ekvivalentnih zahtjeva za objavu.”;
- (c) stavak 5.a zamjenjuje se sljedećim:
- „5.a Država članica može registrirati revizora iz treće zemlje za potrebe revizije financijskih izvještaja samo ako taj revizor ispunjava zahtjeve određene u stavku 5. prvom podstavku točkama (b), (c) i (d) ovog članka.

Država članica može registrirati revizora iz treće zemlje za potrebe provjere izvještaja o održivosti samo ako taj revizor ispunjava zahtjeve iz stavka 5. drugog podstavka točaka (b), (c) i (d) ovog članka.”;

(c)a stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti primjene ovog članka stavka 5. prvog podstavka točke (d) i drugog podstavka točke (d), Komisija je ovlaštena donositi odluke o ekvivalentnosti koja se u tim točkama navodi putem provedbenih akata. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 2. Države članice mogu procjenjivati ekvivalentnost iz ovog članka stavka 5. prvog podstavka točke (d) i drugog podstavka točke (d) sve dok Komisija ne donese takvu odluku.

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 48.a u svrhu utvrđivanja općih kriterija ekvivalentnosti koji će se upotrebljavati pri procjeni provode li se revizije financijskih izvještaja i, ako je to primjenjivo, provjere izvještaja o održivosti iz ovog članka stavka 1. u skladu s međunarodnim revizijskim standardima iz članka 26. i standardima provjere iz članka 26.a te u skladu sa zahtjevima utvrđenima u člancima 22., 24. i 25. Pri procjeni ekvivalentnosti na nacionalnoj razini države članice upotrebljavaju kriterije koji su primjenjivi na sve treće zemlje.”;

21. članak 48.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Oblast za donošenje delegiranih akata iz članka 26.a stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme.”;(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 26. stavka 3., članka 26.a stavka 2., članka 45. stavka 6., članka 46. stavka 2. i članka 47. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Time ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Delegirani akt donesen na temelju članka 26. stavka 3., članka 26.a stavka 2., članka 45. stavka 6., članka 46. stavka 2. i članka 47. stavka 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od četiri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

Članak 4.

Izmjene Uredbe (EU) br. 537/2014

Uredba (EU) br. 537/2014 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe ograničenja navedenih u prvom podstavku, isključuju se postupci provjere izvještaja o održivosti i nerevizorske usluge, osim onih iz članka 5. stavka 1., koji se zahtijevaju zakonodavstvom Unije ili nacionalnim zakonodavstvom.”;

2. članak 5. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. drugom podstavku točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„knjigovodstvene usluge te sastavljanje računovodstvenih evidencija i financijskih izvještaja, kao i priprema izvještaja o održivosti.”;

(b) u stavku 4. umeće se drugi podstavak:

„Odobrenje revizorskog odbora iz prvog podstavka nije potrebno za provedbu postupaka provjere izvještaja o održivosti.”

Članak 5.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člancima od 1. do 3. ove Direktive do [Ured za publikacije – navesti datum = osamnaest mjeseci nakon stupanja na snagu]. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Države članice osiguravaju da se odredbe članka 1. iz prvog podstavka primjenjuju:

- (a) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2024. ili nakon tog datuma:
 - i. na velika poduzeća, kako su definirana u članku 3. stavku 4. Direktive 2013/34/EU, koja su subjekti od javnog interesa, kako su definirani u članku 2. stavku 1. te direktive, koja na datume bilance premašuju kriterij prosječnog broja od 500 zaposlenika tijekom financijske godine;
 - ii. na subjekte od javnog interesa, kako su definirani u članku 2. stavku 1. Direktive 2013/34/EU, koji su matična poduzeća velike grupe, kako su definirana u članku 3. stavku 7. Direktive 2013/34/EU, koji na datume bilance, na konsolidiranoj osnovi, premašuju kriterij prosječnog broja od 500 zaposlenika tijekom financijske godine;
- (b) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2025. ili nakon tog datuma:
 - i. na velika poduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 4. Direktive 2013/34/EU, osim onih iz točke (a) podtočke i.;
 - ii. na matična društva velike grupe kako su definirana u članku 3. stavku 7. Direktive 2013/34/EU, osim onih iz točke (a) podtočke ii.;

- (c) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2026. ili nakon tog datuma:
- i. na mala i srednja poduzeća, kako su definirana u članku 3. stavcima 2. i 3. Direktive 2013/34/EU, koja su poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a) te direktive i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 1. te direktive;
 - ii. na male i nesložene institucije, pod uvjetom da su velika poduzeća iz članka 3. točke 4. Direktive 2013/34/EU ili da su mala i srednja poduzeća kako su definirana u članku 3. stavcima 2. i 3. koja su poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a) te direktive i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 1. te direktive;
 - iii. na vlastita osiguravajuća društva i vlastita društva za reosiguranje, pod uvjetom da su velika poduzeća iz članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU ili da su mala i srednja poduzeća kako su definirana u članku 3. stavcima 2. i 3. koja su poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a) te direktive i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 1. te direktive.

Države članice osiguravaju da se odredbe članka 2. iz prvog podstavka primjenjuju:

- (a) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2024. ili nakon tog datuma:
- i. izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su velika poduzeća, kako su definirana u članku 3. stavku 4. Direktive 2013/34/EU, koji na datume bilance premašuju kriterij prosječnog broja od 500 zaposlenika tijekom financijske godine;
 - ii. izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su matična društva velike grupe, kako su definirana u članku 3. stavku 7. Direktive 2013/34/EU, koji na datume bilance, na konsolidiranoj osnovi, premašuju kriterij prosječnog broja od 500 zaposlenika tijekom financijske godine;

- (b) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2025. ili nakon tog datuma:
 - i. izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su velika poduzeća, kako su definirana u članku 3. stavku 4. Direktive 2013/34/EU, osim onih iz točke (a) podtočke i.;
 - ii. izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su matična društva velike grupe, kako su definirana u članku 3. stavku 7. Direktive 2013/34/EU, osim onih iz točke (a) podtočke ii.;
- (c) za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2026. ili nakon tog datuma:
 - i. izdavatelje kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (d) Direktive 2004/109/EZ koji su mala i srednja poduzeća, kako su definirana u članku 3. stavcima 2. i 3. Direktive 2013/34/EU i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 1. te direktive;
 - ii. na izdavatelje koji su definirani kao male i nesložene institucije, pod uvjetom da su velika poduzeća iz članka 3. točke 4. Direktive 2013/34/EU ili da su mala i srednja poduzeća kako su definirana u članku 3. stavcima 2. i 3. koja su poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a) te direktive i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 1. te direktive;
 - iii. na izdavatelje koji su definirani kao vlastita osiguravajuća društva ili vlastita društva za reosiguranje, pod uvjetom da su velika poduzeća iz članka 3. stavka 4. Direktive 2013/34/EU ili da su mala i srednja poduzeća, kako su definirana u članku 3. stavcima 2. i 3., koja su poduzeća iz članka 2. stavka 1. točke (a) te direktive i koja nisu mikropoduzeća kako su definirana u članku 3. stavku 1. te direktive.

Države članice osiguravaju da se odredbe članka 3. iz prvog podstavka primjenjuju za financijske godine koje počinju 1. siječnja 2024. ili nakon tog datuma.

Kad države članice donesu te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 6.

Datum primjene članka 4.

Članak 4. ove Direktive primjenjuje se na financijske godine u skladu s člankom 5. stavkom 1. četvrtim podstavkom.

Članak 7.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 8.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama. Međutim, članak 4. u cijelosti je obvezujući i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik